67 JAARGANG No. 7982 | WOENSDAG 4 OCTOBER 1950 | ACHT PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs: Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versnev.

"Zuid Koreanen zullen oprukken tot zij de 38ste breedtegraad bereikt hebben"

Tokio. — Officieel is bekendgemaakt, dat Amerikaanse mariniers Oeidjongboe hebben ingenomen, een 16 km. ten Noorden van Seoel gelegen voormalig Noord-Koreaans bevoorradingscentrum.

De Zuid-Koreaanse troepen langs de Oostkust zijn thans 88 km. ten Noorden van de 38ste breedtegraad, aldus MacArthur.

De brigade van het Britse Gemenebest is tegelijk met drie bataljons waaronder een Australisch, thans bezig met zuiveringsoperaties op grote schaal in de heuvels en dalen tussen Taegoe en Koemtsjon. Het commando van de Amerikaanse luchtmacht in het Verre Oosten heeft ontkend, dat een 160 km. lang convooi over de Mandsjoerijse grens Noord-Korea binnentrekt. Volgens een bij de militaire adviesgroep voor Korea ontvangen officieel rapport zijn 700 Zuid-Koreanen te Jangpjong door de terugtrekkende Noord-Koreanen „levend verbrand, doodgeschoten of doodgestoken". Reuters correspondent John Colless meldt uit Jangjang, dat de Zuid-Koreaanse troepen op weg naar het Noorden door dorpen vol zingende en juichende Noord-Koreanen trekken. In de straten worden portretten van Stalin en Kim Ir Seb, de Noord-Koreaanse premier stukgeslagen en verbrand. Volgens een woordvoerder van MacArthur, die niet wist, wie de Zuid-Koreanen de overschrijding van de 38ste breedtegraad had opgedragen, was dit om zuiver militaire redenen gebeurd.

Het eerste Zuid-Koreaanse legercorps heeft boven de breedtegraad te kampen met onvoldoende vervoermiddelen en medicamenten. Verschillende operaties van gewonden moeten bij bewustzijn van de patiënt worden uitgevoerd.

Tot aan de grens van Mandsjoerije

Korea. — De stafchef van de Zuid-Koreaanse derde divisie verklaarde: „Wij trekken voort tot de grens van Mandsjoerije. Het kan een maand of twee duren, maar wij zullen er vóór de winter zijn". Dertig Amerikaanse officieren en manschappen, leden van de Amerikaanse militaire adviesgroep, zijn thans bij de Zuid-Koreaanse troepen ten Noorden van de breedtegraad.

V. S. erkennen vergissing

Lake Succes. — De Verenigde Staten hebben de Verenigde Naties meegedeeld, dat op 27 Augustus twee Amerikaanse bommenwerpers „bij vergissing" boven Chinese gebied hebben gevlogen en een vliegveld ten Zuid-westen van Antoeng hebben beschoten. Deze verklaring is een antwoord op de Chinese beschuldiging, dat Amerikaanse vliegtuigen bommen hebben geworpen op Chinees gebied.

India voorziet grote gevaren bij overschrijding

Lake Success. — India heeft zich Dinsdag verzet tegen het doen binnenrukken van de troepen der Verenigde Naties in Noord-Korea en deze daar te laten tot de stabiliteit in Korea hersteld is.

Sir Benegal Rau, de gedelegeerde van India, verklaarde in de politieke commissie der V. N., dat het zenden van troepen der V.N. naar Noord-Korea de Noord-Koreaanse oppositie zal intensiveren en de spanning in het land zou vergroten. Sir Benegal Rau verklaarde, dat India zich ten opzichte van de Britse zowel als van de Russische resolutie inzake Korea van stemming zal onthouden. Hij merkte op, dat het niet mogelijk scheen enkele delegaties tot overleg over een gemeenschappelijke resolutie te bewegen.

Sir Benegal was van mening, dat het vertrouwen in de Verenigde Naties zou worden ondermijnd, „zelfs als wij de schijn zouden wekken, dat wij machtiging geven tot het verenigen van Korea door geweld, nadat wij een dergelijke poging van Noord-Korea hebben weerstaan."

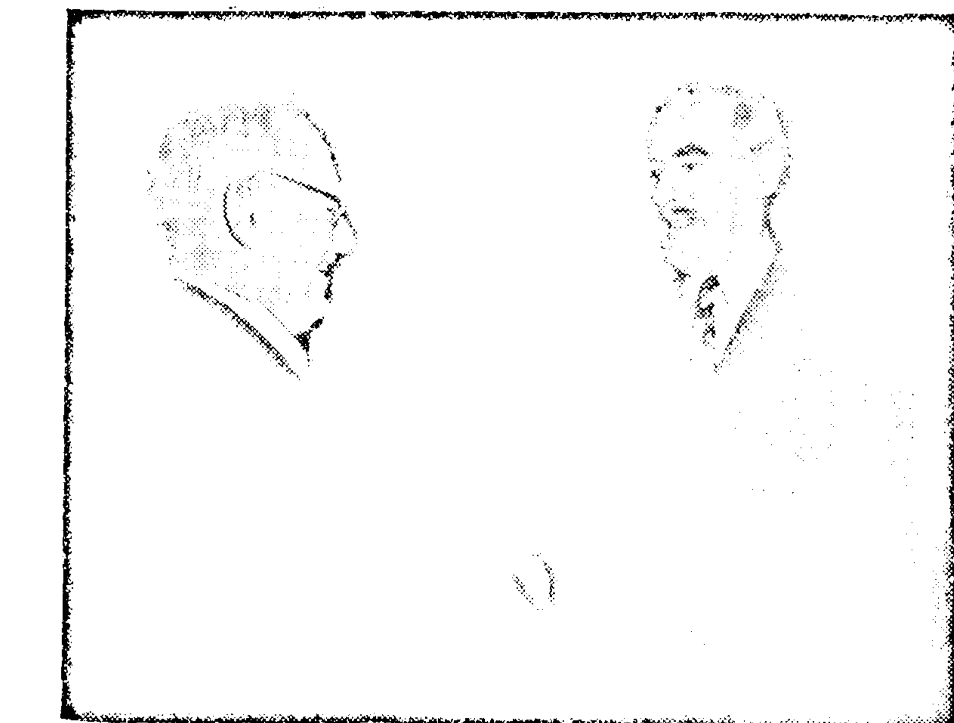
Tegen het Russische voorstel tot onmiddellijke ontruiming van Noord-Korea door de buitenlandse troepen had de Indiase afgevaardigde „het vanzelfsprekende bezwaar, dat dit Zuid-Korea opnieuw op genade of ongenade aan Noord-Korea zou overleveren".

De beide andere punten van de Russische resolutie, te weten een gemengde Noord- en Zuid-Koreaanse interim-bestuurscommissie en een commissie van toezicht der Verenigde Naties, waarin ook Korea's buurlanden zitting moeten hebben, konden volgens Rau wel door de indieners van de Britse resolutie worden overwogen.

Op zijn vroegst kan pas vandaag de stemming worden verwacht.

Recht tot het hart

Onder de dekmantel van het goed met iemand te menen worden vaak onaangename dingen gezegd of wordt iemand slecht behandeld.

HET IS NIET ALLES GOUD WAT ER BLINKT, — en niet alles vriendschap wat lacht. Maar de wereld hecht vaak meer waarde aan wat blinkt dan aan goud en meer aan lachen dan aan vriendschap. Daarom lachen Andrei Y. Vishinsky, Russisch minister van buitenlandse zaken en Dean Acheson, Staatssecretaris van de V.S., als zij elkander op de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties de hand schudden.

NIEUWE DIVISIE

Washington. — Het Amerikaanse departement van defensie heeft Dinsdag bekend gemaakt, dat een nieuwe volledig geoefende divisie van 23.000 man infanterie aan de Amerikaanse strijdkrachten is toegevoegd. De Verenigde Staten hebben thans elf leger-divisies, die óf actieve dienst doen in Korea, óf onmiddellijk beschikbaar zijn voor gevechtshandelingen in Europa of in de Verenigde Staten.

AMERIKA GEEN VERANTWOORDING

Washington. — Het Amerikaanse departement van buitenlandse zaken heeft Dinsdag elke verantwoordelijkheid voor de Amerikaanse missie, die zo juist het onderzoek naar de militaire toestand op Formosa heeft beëindigd, afgewezen. Een functionaris van het departement verklaarde, dat de missie door generaal MacArthur naar Formosa was gezonden. Haar activiteit op het eiland en haar vertrek daarvandaan hadden geen politieke betekenis.

DUITSLAND ARRESTEERT COMMUNISTEN

Hamburg. — De politie heeft onverwachts een groot aantal communistische leiders van de onder communistische leiding staande „Vrije Duitse Jeugd" en het comité van Jonge Strijders voor de Vrede gearresteerd. Alle personen, die Zondag in verband met de vredesdemonstraties in verzekerde bewaring werden gesteld, zijn opnieuw gearresteerd.

ONTBINDING AUSTRALISCHE COMMUNISTISCHE PARTIJ

Canberra. — Het wetsontwerp van de Australische regering betreffende de ontbinding van de communistische partij is Dinsdag door het Huis van Afgevaardigden aanvaard en gaat Woensdag naar de Senaat. Door Herbert Ivatt werden voor de oppositie amendementen ingediend, welke met 63 tegen 43 stemmen werden verworpen. Deze amendementen hadden ten doel, dat de Kroon de bewijslast zou dragen en voorts, dat personen, die communisten worden genoemd, door een jury berecht worden en dat men volledig recht op beroep zou hebben.

Er is geen kwestie van devaluatie

New York. — Britse functionarissen te New York hebben Maandag het gerucht tegengesproken, dat de Britse minister van economische zaken, Hugh Gaitskell, tijdens zijn bezoek aan de Verenigde Staten de herwaardering van het pond sterling zou bespreken.

Minister Gaitskell bezoekt van 8 tot 15 October de Verenigde Staten en Canada.

Londen. — Uit gewoonlijk betrouwbare bron wordt te Londen vernomen, dat de Engelse autoriteiten de mogelijkheid van herwaardering van het pond sterling „niet in ernstige overweging" hebben genomen. Volgens deze bron zou het dwaasheid zijn het pond te herwaarderen en de voordelen van de devaluatie teniet te doen, juist in een tijd, dat deze het beoogde effect heeft.

PROTEST

Berlijn. — Het Oostduitse parlement heeft Woensdag eenstemmig een resolutie aangenomen, waarin „uit naam van het gehele Duitse volk" geprotesteerd wordt tegen „de oorlogshitsers" de besluiten van de drie Westelijke ministers van buitenlandse zaken te New York."

RODE CHINEZEN IN ENGELAND

Londen. — De eerste officiële delegatie van communistisch China naar Europa is Vrijdag te Londen aangekomen. Zij staat onder leiding van Loe Ming-Ji, vice-voorzitter van het Chinese vakverbond. Hij zei zeer optimistisch te zijn over de toekomstige Brits-Chinese handelsbetrekkingen. Lioe betreurde het, dat slechts een visum voor een week was verleend. Er was voor twee maanden aangevraagd. De delegatie werd begroet door de vice-voorzitter van de Britse communistische partij, Palme Dutt, en vertegenwoordigers van diverse organisaties.

het nieuws van vandaag

Terwijl in Washington, Parijs en Londen besprekingen werden gevoerd om te komen tot een regionaal Atlantisch verdedigingssysteem, werd in October 1948 te Wroclaw — zoals het voormalige Duitse Breslau door de Polen is gedoopt — een internationaal congres gehouden van „progressieve intellectuelen" met als doelstelling „gezamenlijk overleg over wat men — nu een oorlog tussen Oost en West steeds dreigender wordt — kan bereiken voor het behoud van de vrede."

De meeste gedelegeerden behoorden in politiek opzicht tot linksradicale kringen.

Op dit congres werd o.m. besloten tot oprichting van een „Internationaal Comité voor de Verdediging van de Vrede". Een reeks vredesdemonstaties volgden op dit congres: Parijs, Berlijn, Leningrad, New York en Manchester. Als vervolg op de „Culturele en Wetenschappelijke Conferentie voor Wereldvrede" (New York, 25-27 Maart 1949) werd van 20-25 April 1949 onder voorzitterschap van professor F. Joliot (destijds Frans Hoge Commissaris voor de atoomenergie) te Parijs het eerste Wereldvredescongres gehouden.

Hier waren ongeveer 2000 gedelegeerden uit 72 landen aanwezig. Tijdens dit congres werd een Wereldvredescomité gekozen, dat tot taak kreeg de actie voor de vrede over de gehele wereld te stimuleren en te coördineren. Dit comité bestaat uit 140 leden. Na dit congres werden overal landelijke vredescomité's opgericht, die druk bezochte bijeenkomsten organiseerden. De eerste bijeenkomst van het in Parijs gekozen Wereldvredescomité werd van 28-31 October '19 in Rome gehouden. Tijdens deze bijeenkomst werd besloten z.g. vredesdelegaties naar alle parlementen der wereld te zenden, om voorstellen te doen om de wereldvrede te garanderen.

De uitvoerende raad van het Wereldvredescomité vatte deze voorstellen in de volgende vijf punten samen:

1. Stopzetting van de bewapeningswedloop;
2. Stopzetting van de fabricage van de atoombom.
3. Stopzetting van de interventieoorlogen;
4. Stopzetting van de actie tegen de „verdedigers van de vrede";
5. Beëindiging van de koude oorlog.

In verschillende Oosteuropese landen, w.o. de Sowjet-Unie, kregen delegaties van het vredescomité de gelegenheid deze voorstellen aan te bieden aan het parlement.

Oproep van Stockholm

De tweede bijeenkomst van het Wereldvredescomité werd van 15-19 Maart 1950 te Stockholm gehouden. Hier werd de z.g. Oproep van Stockholm opgesteld.

Deze oproep luidt als volgt: „Wij eisen het onvoorwaardelijk verbod van het atoomwapen, het wapen tot intimidatie en massa-uitroeiing der mensheid. Wij eisen de instelling van een afdoende internationale contrôle op de uitvoering van dit besluit.

Wij zijn van oordeel, dat de regering, die als eerste het atoomwapen tegen enig land gebruikt, een misdaad tegen de mensheid begaat en als oorlogsmisdadiger moet worden beschouwd.

Wij doen een beroep op alle mensen van goeden wille over de gehele wereld deze Oproep te ondertekenen".

In tal van landen zijn daarna nationale congressen gehouden en werden handtekeningen voor de „Oproep van Stockholm" verzameld.

Op 8 Augustus gaf F. Joliot een overzicht van de resultaten. Tot die datum waren, aldus Joliot, in totaal ruim 273 millioen handtekeningen verzameld, waarvan alleen reeds 115.275.000 uit rood China, waarvan het interessant zou zijn te weten, hoeveel daar van lezen en schrijven kunnen.

Aan dit totaal moeten nog landen, zoals Ceylon, Cyprus, Indonesië, Irak Nieuw-Zeeland, Pakistan, Turkije, de Unie van Zuid-Afrika, Viet Nam en andere worden toegevoegd, waarvan, aldus Joliot, de resultaten nog niet bij het Wereldvredescomité bekend waren.

Onnodig te zeggen, dat talloze idealistische maar niets vermoedende lieden hebben getekend, weinig beseffende hier met een rode propagandastunt te doen te hebben.

PLAN SCHUMAN IN CRITIEKE FASE

Parijs. — De besprekingen over het plan-Schuman tot het vormen van een „pool" der Europese kolen- en stalindustrieën, waaraan door zes landen wordt deelgenomen, zijn Maandag in een critieke fase getreden. Er is die dag een begin gemaakt met het vaststellen van de bevoegdheden van de verschillende lichamen, die toezicht op de organisatie zullen houden. Een Franse afgevaardigde, doelende op de vele punten, waarover verschil van mening bestaat, zeide: „De zes delegaties zullen thans moeten onderhandelen over compromis- oplossingen of zij lopen de kans, dat het plan-Schuman mislukt".

VERKIEZINGSWEE

Rio de Janeiro. — De uitslag van de verkiezingen in Brazilië is nog niet bekend. Bij een schietpartij in de staat Alagoas werden vóór de opening der stembureaux vier federale senatoren gedood en één gewond.

ALGEMENE STAKING IN WENEN

Wenen. — Dinsdag te middernacht is te Wenen de door de communisten afgekondigde algemene staking begonnen. De Britse troepen zijn in de kazernes geconsigneerd. Het ministerie van vervoer deelt mee, dat totnutoe alle treinen normaal lopen en dat de toestand „onder controle" is. Trambestuurders in de Amerikaanse sector, die de communistische stakingsoproep hadden genegeerd, rosten 150 communisten af, die het rijden van de trams trachtten te verhinderen.

DUITSLAND GEEN „VERSCHROEIDE AARDE" MEER

Berlijn. — Dr. Kurt Schumacher, leider van de Westduitse socialistische partij, heeft in een rede voor studenten en leden van de socialistische jeugdorganisatie „De Valken" te Berlijn geëist, dat de Westerse mogendheden de verzekering zullen geven, dat Duitsland er voor gespaard zal blijven ooit weer een land van „verschroeide aarde" te worden. De socialisten, aldus Schumacher, verzetten zich tegen de gedachte, dat Duitsland „een strijdtoneel voor de verdediging van andere landen" zal worden. Als Duitsland aan de verdediging van de vrijheid moet deelnemen, staan wij erop dezelfde risico's te dragen, maar ook dezelfde kansen te hebben als de anderen".

DOOR BLIKSEM GETROFFEN

Bogotá. — Te Barrabca Mermeja, een oliecentrum 280 km. ten Noorden van Bogotá in Colombia, zijn 28 personen bij een scheepsbrand om het leven gekomen, zo meldt het Colombiaanse blad „El Tiempo". Een sleepboot van 443 ton, die olie en passagiers vervoerde, zou door de bliksem getroffen en in brand gevlogen zijn. Zes personen werden ernstig gewond. Toen de vlammen verminderden, vond men het lijk van de kapitein, die nog het stuurrad omklemd hield.

VOORZITSTER VAN LABOUR-PARTIJ

Margate. — Mej. Alice Bacon, een onderwijzeres en dochter van een mijnwerker, is Dinsdag op het partijcongres te Margate tot voorzitster van de Britse Labour Partij gekozen. Zij zal het voorzitterschap een jaar bekleden.

"Gemeenschappelijk overleg met de West niet bevredigend"

's-Gravenhage. — Aan het voorlopig verslag van de commissie van rapporteurs uit de Eerste Kamer over de begroting voor Uniezaken en Overzeese Rijksdelen voor 1950 wordt het volgende ontleend:

Wat het regeringsbeleid betreft ten aanzien van Suriname en de Nederlandse Antillen, verklaarden vele leden andermaal, dat zij in hoofdzaak tweeërlei bedenkingen tegen dit deel van het regeringsbeleid koesteren. Na afloop van het eerste bedrijf der Westindische Ronde Tafel-Conferentie en na de verschijning van het rapport der Commissie-Van Poelje heeft huns inziens de Regering te zeer de weg van het gemeen overleg, als bedoeld in het veertiende hoofdstuk der Grondwet, verlaten, en is naar hun gevoelen de samenwerking, welke bij de grondwetsherziening van 1948 voor de nieuwe rechtsorde was voorgeschreven, te weinig tot haar recht gekomen.

Zij wachten af, of de Regering daarop bij de behandeling van het wetsontwerp, thans aan de orde, of bij de verdere behandeling van de interimregeling voor de Nederlandse Antillen nader zal wensen in te gaan.

PRINS BERNHARD IN ZIEKENHUIS

Utrecht. — Prins Bernhard is vandaag opgenomen in het Academisch Ziekenhuis te Utrecht om een lichte operatie te onder gaan.

Een mededeling van het Hof zeide, dat verwacht wordt, dat de Prins binnenkort uit het ziekenhuis zal worden ontslagen.

MONTY IN NEDERLAND

's-Gravenhage. — Veldmaarschalk Burggraaf Montgomery, de chef van de verdediging der Westerse Unie, is vandaag op een routine-bezoek alhier aangekomen. Montgomery, wiens bezoek naar verwacht wordt vier of vijf dagen zal duren, zal zijn besprekingen voortzetten met de Nederlandse minister van oorlog, mr. W. F. Schokking, en hoge militaire autoriteiten.

ZOCHT ASYL

's-Gravenhage. — De heer Tudor Andreescu, legatieraad en tijdelijk zaakgelastigde aan de Roemeense legatie in Nederland, is door de Roemeense regering van zijn post ontheven. Hij heeft de Nederlandse regering toestemming gevraagd in Nederland te blijven, daar hij niet naar Roemenië wenst terug te keren. Naar wij van het ministerie van buitenlandse zaken vernemen, is aan de heer Andreescu voorlopig asylrecht verleend.

CURACAO

DE EILANDREGELING.

De commissie ad-hoc belast met het uitbrengen van een advies op het ontwerp Eilandregeling is vandaag gereed gekomen. Zondag zal de eind-vergadering van de commissie ad-hoc te Curaçao plaats vinden. Aan de laatste vergaderingen werd van Arubaanse zijde alleen deelgenomen door de heer Irausquin.

Dit betekent niet, dat men niet aan andere vergaderingen zal deelnemen; Henny heeft bijv. reeds gezegd, dat hij wel zal deelnemen aan de behandeling van de begroting, waarvan men aanneemt, dat de behandeling over twee weken in het openbaar zal plaats vinden.

Niet welkom?

De vijf Arubaanse Statenleden hebben zich via de Venezolaanse Consul tot de Venezolaanse regering gewend om bemiddeling in de 8—8 — 8—12 kwestie. Naar verluidt heeft de Regering van Venezuela medegedeeld, dat men geen prijs stelt op bezoek van een delegatie, zoals door de aanvragers werd voorgesteld.

Dit is begrijpelijk. Indien de Ven. Regering dit zou doen, zou men hierin een weinig vriendschappelijke daad tegenover Nederland kunnen zien.

De houding van het Bestuur der Nederlandse Antillen in deze aangelegenheid is weer bijzonder laconiek. In deze „onder de drukkende last van het kolonialisme" verkerende eilanden blijkt het wel mogelijk te zijn ongestraft dergelijke dingen te doen. In alle landen hier in de omtrek zouden de heren achter slot en grendel zijn gezet.

De voorzitter van het CAB, die het niet al te druk schijnt te hebben, behalve dan met het oprichten van politieke partijen (Bonaire) en het lanceren van hatelijkheden aan het adres van een Statenlid, keerde Zondag van Bonaire terug en was Maandag weer te Aruba voor politieke besprekingen ten huize van Henny Eman. Het schijnt daar erg heet te zijn toegegaan, nadat de heren het nodige geestrijke vocht tot zich hadden genomen. De stemmen waren buiten te horen.

De „hervorming" van het oude C.A.B. z.g. om de staatkundige hervormingen voor te bereiden, blijkt hoe langer hoe meer niets anders te zijn, dan het gereed maken van het terrein voor een politieke campagne ten faveure van de NVP. Op allerlei gebied wordt misbruik van de positie gemaakt en het volk is de dupe. Te Bonaire wordt het werk opgehouden tot het de heren belieft, om dan later te doen aanvangen op een voor hun politiek geschikt ogenblik.

Voorts vernemen wij dat het Statenlid L. D. Gerharts een speciale Statenzitting heeft aangevraagd om enkele voor Bonaire zeer urgente problemen te behandelen. Waarschijnlijk betreft het hier de wegenaanleg. Deze vergadering zal hoogstwaarschijnlijk in de volgende week gehouden worden.

NEDERL. PADV. VERENIGING AFD. WILLEMSTAD HERDENKT HAAR 20-JARIG BESTAAN.

In April 1930 kwam de heer Marinus van de Maarel uit Nederland hier aan. Dit overigens zo simpele feit, werd voor de Padvinderij van groot belang, omdat v.d. Maarel reeds in Nederland 8 jaar lang Padvindersleider was geweest en hier onmiddellijk begon aan een Padvinderstroep. Hoewel alles lang niet vlot ging, kon toch reeds op 9 October 1930 het eerste Padvinderskamp worden gehouden op Groot Sint Joris, was er reeds een Bestuur van de plaatselijke afdeling, met v.d. Maarel als Voorzitter en Sjon Cai (C. N.) Winkel als onder-voorzitter. Deze twee figuren beheersen al deze jaren door het padvindersleven op Curaçao: Sjon Cai is nu „Ere-Voorzitter", en v.d. Maarel nog steeds actief Hopman. Zij hebben alle lief en leed samen doorgemaakt. met komende en gaande groepen, met komende en gaande D.C.'s als de heren Beiderwellen, Hoofd-commissaris Venema, Gezaghebber J. C. Paap en nu J. J. Beaujon, die zijn padvindersloopbaan begon als verkenner in de groep van v.d. Maarel.

Deze dag zal niet ongemerkt voorbijgaan. Op 7 October wordt dit twintigjarig bestaan herdacht. Om 15.45 uur wordt aan de voet van het standbeeld van Prinses Wilhelmina, beschermvrouwe van de Padvinders, op het Wilhelminaplein een krans gelegd. Daarna wordt verzameld op het terrein van Groep I (Baden Powell-huis, voorheen „De Pondok") en gebruiken de padvinders er een broodmaaltijd.

Tussen 18 en 19 uur des avonds worden de gasten er verwacht: autoriteiten, vertegenwoordigers van andere Afdelingen (NPG en KV), oud-padvinders, ouders en verdere belangstellenden. Dan heeft een instuif plaats. Om 19 uur is het woord aan de Verkenners, die met enkele voordrachten rondom het kampvuur zullen weergeven het nut van de Padvinderij.

Een ieder, die dus in het werk van de Nederlandse Padvinders belang stelt is op Zaterdag, 7 October a.s. tussen 18 en 20.30 uur hartelijk welkom op het Padvindersterrein bij het Zuikertuintje.

HET 35ste JAAR.

Wij zijn nog zo vervuld van het 60-jarig bestaan van de Koninklijke Petroleum Maatschappij, dat wij bijna zouden vergeten hebben de staf van directie, medewerkers, technici, CSM-ers en al het andere personeel van harte geluk te wensen met het 35-jarig bestaan van de CPIM alhier. Immers, op 20 October 1916, aldus lezen wij in de „Passaat", werd opgericht de Curaçaose Petroleum Maatschappij, gevestigd te 's-Gravenhage, welke in 1925 overging in de Curaçaose Petroleum Industrie, gevestigd te Curaçao. Het nieuwe CPIM-jaar zet 20 October in, wij wilden dit gaarne aan de vergetelheid ontrukken omdat de CPIM voor dit eiland zoveel betekent.

VERENIGING VEILIG VERKEER

Vrijdagavond, werd in het Cultuurcentrum alhier, een bespreking gehouden, die tot doel had te komen tot de oprichting van een Vereniging voor Veilig Verkeer op Curaçao. Op deze bespreking werd door de Heer H.J. Nederhorst een uiteenzetting gegeven omtrent het doel en de werkwijze van dergelijke vereniging.

Er werd een voorlopig werkplan der vereniging voorgelezen.

Het voorlopig secretariaat van de vereniging voor veilig verkeer op Curaçao i.o. wordt waargenomen door J. Herweijer, Bordetstraat 7 alhier, telefoon 3966 (tijdens kantooruren 1981).

Inlichtingen omtrent de nieuwe vereniging kunnen bij de voorlopige secretaris worden ingewonnen.

Terwijl een vertegenwoordiger van de Algemene Curaçaose Chauffeursbond en de Vereniging van Beroepschauffeurs alle medewerking toezegde aan de nieuw op te richten vereniging.

Het ligt in de bedoeling de leiding van de vereniging te leggen in handen van een bestuur, dat uit ongeveer 20 personen zal bestaan, welke personen geacht moeten worden de weggebruikers van Curaçao te vertegenwoordigen. Het bestuur zal zich in verschillende commissies splitsen.

Elke commissie zal een gedeelte van de taak der vereniging behartigen.

De algemene leiding der nieuwe vereniging zal in handen zijn van een dagelijks bestuur bestaande uit 5 personen. Op deze bespreking werden de ontwerp Statuten en het ontwerp Huishoudelijksreglement besproken te 20.15 uur.

Het ligt in de bedoeling op 19 October a.s. in het Cultuurcentrum alhier een oprichtingsvergadering te houden. Op deze vergadering zal het definitieve bestuur gekozen worden en de Statuten en het Huishoudelijk reglement ter goedkeuring worden voorgedragen.

Een ieder, die belang stelt in een veilig vlot verkeer op Curaçao wordt uitgenodigd deze avond vrij te houden om deze belangrijke vergadering te bezoeken.

ONS NIEUWE FEUILLETON

Het feuilleton „Mysterie B-29" is geëindigd, maar reeds hebben wij een nieuw feuilleton op stapel staan, waarmede wij morgen een aanvang zullen maken. Aangemoedigd door het succes van de vorige, hebben wij ook dit keer ons oog laten vallen op een thriller en het draagt de veel voorspellen de titel: „VERSCHRIKKING IN HUIZE BRYTON".

Wie doodde de huishoudster en waarom? Wie is de geheimzinnige misdadige hand op de achtergrond, die dood en verderf zaait? Waarom moet dr. Clayton sterven? Is professor Quelch, de grote geleerde-astronoom, een misdadiger of een krankzinnige? En zo zouden wij U meer van dergelijke vragen kunnen stellen, die in ons feuilleton van morgen gesteld zullen worden, indien gij kennis neemt van hetgeen in „VERSCHRIKKING IN HUIZE BRYTON" ten tonele gevoerd wordt.

...En de moraal van dit verhaal? Zoals al het kwade, dat zich zelf straft, „crime does not pay".

DE ORKAANRIT.

Wij vestigen de aandacht van belanghebbenden er op, dat op Zondag 8 October a.s. de orkaanrit zal plaats vinden voor alle auto's met mooie en fraaie prijzen. Er wordt op een flinke opkomst gerekend, komt allen en verenigt het aangename met het goede doel, nl. het steunen van de Bovenwinden. Er zijn fraaie prijzen beschikbaar gesteld, hier volgen zij:

1 schitterend Omega polshorloge (Spritzer & Fuhrmann), 1 compleet stel foglights (Moreno Brandao), 1 complete flashlight unit (fa. Kusters), 1 Kodak boxcamera (El Louvre), 1 Philishave (Palais Royal), 1 Punctureproof autoband (Isa Sales) 1 Parker pen (Palais Royal), enige flessen cognac (Blok en Diaz), 1 zeer mooie fles parfum (La Casa Amarilla) en 6 paar Nylon kousen (El Globo).

Deze laatste twee prijzen staan ter beschikking van de twee dames-teams, welke deze rit het beste zullen beëindigen.

Tevens werden door firma Meyboom, de Jongh Ford service en de Eerste Curaçaose Aardewerkfabriek een aantal aardige troostprijzen beschikbaar gesteld.

De inschrijving voor deze rit, die alleszins interessant belooft te worden, staat nog steeds open. Men kan zich tevens inschrijven op Zondagmorgen aan de start in het Militaire Kamp Suffisant, alwaar de eerste wagen om 8 uur zal vertrekken. Zoals men weet, komen alle baten van deze rit ten goede van de orkaan-slachtoffers op de Bovenwinden. Op Suffisant zal volop gelegenheid zijn droge kelen te smeren en hongerige magen tevreden te stellen. Op een groot aantal deelnemers wordt natuurlijk gerekend.

LOQUE EL VIENTO NO SE LLEVO.

Een maand vol, maar het is een waar muzikaal genot tevens, want Moy Galante, die op 11 October om 20.30 het startschot zal geven voor deze muzikale revueshow, weet wat de muziek en cabaretliefhebber verlangt.

En 25% van de opbrengst komt ten goede aan St. Maarten.

De muzikale waterstofbom is heel wat onschuldiger dan de echte, daarom kunnen wij de liefhebbers van echte Curaçaose sfeer, dans en rhythme deze avond aanbevelen. Het programma is op enkele kleine uitzonderingen na, gelijk aan datgene, wat onlangs geleden werd opgevoerd.

IN HET KORT.

— Het KLM-vliegtuig, dat Maandag vertrok, landde hedenmorgen 02.08 Ned. tijd op Schiphol. — Er waren gisteren maar drie lichte aanrijdingen met 2 personen op de bon. — In de Arubastraat had een container vlam gevat en men was er spoedig bij om het kleine brandje te blussen. — Op Fleur de Marie ontstond er heftige ruzie tussen twee vrouwen. De politiepatrouille bemiddelde en de rust keerde weer. — Mej. P., die haar Dodge C-3131 had geparkeerd, vond haar atuo verdwenen. — Een manspersoon G., die geld van dames in ontvangst nam om daarvoor per catalogus japonnen te kopen in de States, werd aangehouden. Hij leverde geen japonnen, maar maakte goede sier van het geld.

Strafkampen in de Sovjet-unie.

Hierin verdwenen de Duitsers waar nu naar gezocht wordt.

Een correctief of strafkamp in de Sovjet-Unie is de nieuwste vorm van concentratiekamp, aangepast aan de behoeften van de regerings-politiek van het ogenblik. Het bestaat uit een grote omheinde ruimte met prikkeldraadversperringen en hoge torens voor de wachtposten op elke hoek. Vanuit deze wachtposten ziet men neer op een menigte gebouwen, die dienen als kantoren en als woningen voor het bedienende personeel, terwijl in een mengeling van primitieve hutten en berakken de honderden, duizenden, en soms honderdduizenden gevangenen zijn gehuisvest.

Tal van kleinere kampen liggen over het hele land verspreid, terwijl de grotere, tot reusachtige complexen verenigd, hoofdzakelijk in het oosten en noorden worden aangetroffen, dikwijls tot reusachtige complexen verenigd.

Sommige daarvan beslaan een oppervlakte van honderden vierkante kilometers.

Elk kamp heeft zijn eigen taak. Zo is het Sevzheldorkamp in de republiek Komi belast met de bouw en het onderhoud van de spoorweg van Kotlas naar Vorkoeta. Het is de nabijheid gelegen Ustvymkamp velt bomen, zaagt planken, en levert dwarsliggers. Het kamp Oechtizjn werkt in de bossen; maar ook in de mijnen en olievelden. Te Vorkoeta vormt het delven van steenkool het hoofdbedrijf. Het aandeel dat de dwangarbeiders hebben gehad aan het graven van de grote kanalen en de aanleg van wegen, is overbekend. In sommige groepen van kampen zijn grote industrieën gevestigd. O.a. vervaardigt men er schoeisel voor het Russische leger. Een kamp in de omgeving van Krasnodar is bekend om zijn grote fabrieken van vlees in blik. Andere specialiseren zich op het bouwen van fabrieken. Zijn de gebouwen klaar, dan worden de gevangenen naar elders overgebracht.

Classificatie der gevangenen

In elk werkkamp vindt men drie soorten gevangenen:

1. **Beroepsmisdadigers:** dieven, inbrekers, moordenaars, en dergelijke. Zij zijn sterk in de minderheid en vormen de enige georganiseerde groep in de kampen. Als gevolg van hun onderlinge solidariteit hebben zij een beter bestaan dan de anderen. Zij ontvangen beter voedsel en betere kleren. Zij beinvloeden het kampleven veel meer dan hun aantal zou vermoeden. De meeste hunner zetten ook in de kampen hun misdadig leven voort en stelen alles wat los en vast is, vooral voedsel. Vaak ondernemen zij georganiseerde aanvallen op hun lotgenoten. In de winter van 1940 op '41 heb ik persoonlijk gezien, hoe zij in een kamp in het noorden bij de uitdeling van de rantsoenen aan de andere gevangenen het brood uit de handen rukten..

2. **Bytoviks:** meestal ambtenaren, die zich aan enig vergrijp hebben schuldig gemaakt. Daar het hele leven in de Sovjet-Unie door de staat wordt beheerst, is zelfs de man, die op straat limonade verkoopt, rijksambtenaar. Rijksambtenaren worden ellendig betaald, en dus nemen zij vaak hun toevlucht tot allerlei soorten van speculatie om zichzelf en hun gezin te onderhouden. Tot deze groep behoren ook misdadigers op sexueel gebied, mensen, die zich hebben bezig gehouden met een onwettig bedrijf, en dergelijke..

3. **Politieke misdadigers,** die weer in verschillende groepen worden onderverdeeld.

a) Boeren, die worden verdacht van te individualistische neigingen en daarom van de collectieve boerderijen worden verwijderd. Onder hen zijn de Oekraïniërs het talrijkst. Daarna komen de Russen, Oezbeks, Kirgiezen, Mordoviërs, Kaukasiërs, enz. Hun enige politieke overtuiging is meestal een hartgrondige haat tegen het communisme. Zij zijn gewend aan zware lichamelijke arbeid, en vormen daarom de meerderheid in de arbeidsbrigades.

b) Mensen, die in het buitenland hebben vertoefd of daar familie hebben, waarmee zij in contact zijn gebleven. In deze bijzonder groot, want vrijwel elk Joods gezin in Rusland heeft familie in Polen of Roemenië. Verder behoren tot deze categorie buitenlandse communisten, Duitsers, Oostenrijkers, Hongaren, enz., die indertijd naar Rusland zijn uitgeweken, en vrijwel allen zijn gearresteerd in 1937, toen Jezhov commissaris was van Binnenlandse Zaken. Tegenwoordig noemt men deze mensen in de kampen „de mannen van '37". Evenmin als de boeren hebben de meesten hunner ooit officieel terecht gestaan. Ze zijn eenvoudig door de geheime politie ingerekend.

c) Vroegere bewoners van de grenslanden, in de eerste plaats Russische Polen uit het westelijk grensgebied, en verder Chinezen en Koreanen. Velen hunner waren al voor 1937 naar het binnenland gedeporteerd en werden vervolgens bij de massa-arrestaties van dat jaar rechtstreeks uit hun nieuwe woonplaatsen naar de kampen gezonden.

d) Mensen, veroordeeld wegens hun godsdienstige overtuigingen: Katholieken, Doopsgezinden, en leden van de Oekraïnse Orthodoxe kerk. Zij onderscheiden zich door hun zedelijk gedrag en onwankelbare trouw aan hun beginselen. Tegen de achtergrond van demoralisatie en onderlinge vijandschap, die in de kampen regel zijn, steken zij af als lichtbakens in een donkere nacht.

e) Middelbare en hooggeplaatste ambtenaren, die zijn veroordeeld wegens politieke vergrijpen. Velen hunner behoren tot de communistische partij. Vaak zijn het civiel-ingenieurs of technici, verdacht van sabotage. Deze groep heeft het beter dan de andere politieke gevangenen. Gewoonlijk slagen zij erin een administratieve betrekking machtig te worden, wat het leven gemakkelijker maakt.

f) Mensen, veroordeeld wegens specifieke oorlogsmisdrijven, zoals samenwerking met de vijand gedurende de Duitse bezetting. Verder krijgsgevangenen; mannen en vrouwen die met geweld naar Duitsland waren weggevoerd en vrijwillig banden hadden aangeknoopt met de vijand, en ten slotte burgers van landen, die aan het einde van de oorlog waren bezet.

Materiële omstandigheden

Werk. Iedere gevangene is verplicht te werken. Wat hij doet, hangt af van zijn speciale kennis en lichamelijke geschiktheid.

De gevangenen worden als volgt onderverdeeld: (1) geschikt voor elke soort van arbeid, (2) geschikt voor matig zwaar werk, (3) alleen geschikt voor lichte arbeid, (4) zieken eerste klasse, en (5) zieken tweede klasse. Het werk, dat hun wordt opgedragen is in theorie in overeenstemming met deze classificatie. In de praktijk houden de autoriteiten in het kamp er weinig rekening mee wat betreft de drie eerste categorieën. Wie ziek is, ontvangt een hongerrantsoen, wat gelijk staat met een langzame dood. Bij sommigen heeft deze indeling bij de „zieken" echter een tegenovergestelde uitwerking, bijvoorbeeld bij intellectuelen, die beter geschikt zijn voor kantoorwerk dan voor lichamelijke arbeid en redt hen dikwijls van een zekere dood.

De gevangenen worden onderverdeeld in brigades van 20 tot 30 man. Elke brigade heeft een leider, die uit de gevangenen wordt aangewezen, en het werk wordt gecontroleerd door een ploegbaas, eveneens een gevangene. Na het einde van de dagtaak stelt deze vast hoeveel werk er door de brigade is verricht. Samen met de leider vult hij daarna het arbeidsbriefje in van elk gevangene. Deze briefjes gaan daarna naar de zg. norm-controleurs die aan de hand van een percenten-systeem uitrekenen wat de gevangene heeft gepresteerd vergeleken met de dagelijkse norm, die in zijn geval is voorgeschreven. Daarna gaan de briefjes naar het voedsel-bureau, waar aan de hand van de verstrekte gegevens wordt uitgerekend, hoeveel voedsel de betrokkene de volgende dag zal ontvangen.

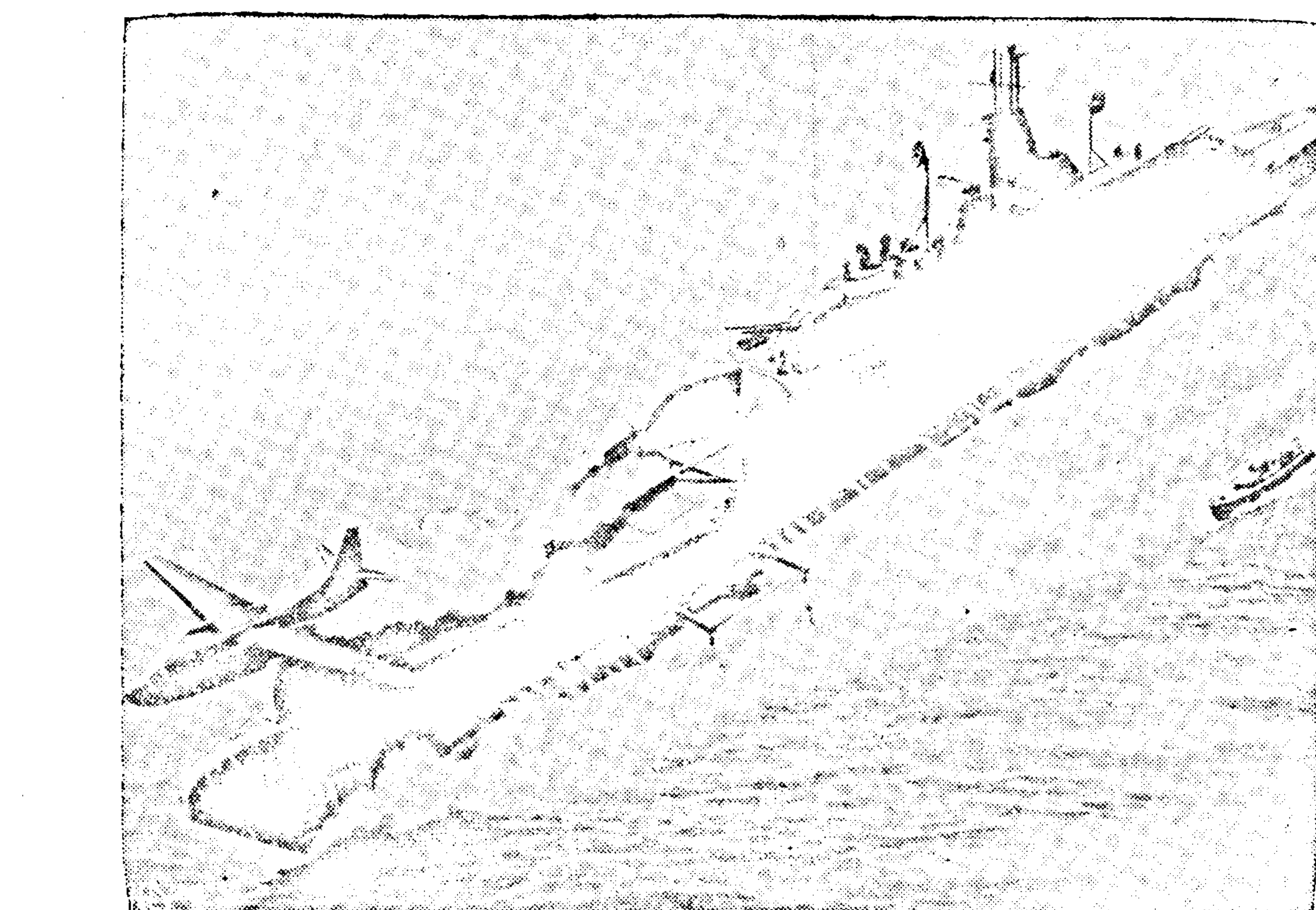
De officiële norm wordt steeds hoger opgevoerd, wat de gevangenen dwingt zich steeds meer in te spannen. Het verlangen naar meer voedsel verleidt er sommige mensen toe om zich volkomen uit te putten, want ook de voedselwaarde van de grootste rantsoenen is onvoldoende om hun de energie terug te geven, die zij bij de arbeid verbruiken.

Het werk van de ploegbaas — als regel een ruwe, gewetenloze klant — is de mensen aan het werk te krijgen. Ongeveer een half uur voordat er met de arbeid wordt begonnen, te 5 of 6 uur 's morgens, verschijnt hij in de barakken en begint de mensen naar de poort te drijven. Zo nodig trekt hij ze uit hun kooi en slagen behoren daarbij niet tot de uitzondering. Gevangenen, die lang in de kampen hebben doorgebracht, verklaren, dat speciaal afgerichte honden soms voor dit werk worden gebezigd.

Niettegenstaande dit alles slagen de gevangenen er soms in zich aan de arbeid te onttrekken. Zij worden gestraft met een extra klein rantsoen zeer dunne soep 's morgens en 250 gram brood voor het avondeten. Bovendien worden ze gewoonlijk alleen in een cel opgesloten. Wie herhaaldelijk „weigert", staat terecht en wordt ter dood veroordeeld. De voltrekking van het vonnis wordt aan alle gevangenen meegedeeld. Wie minder dan 30% van de voorgeschreven arbeid verricht, wordt eveneens als weigeraar beschouwd en op dezelfde wijze gestraft.

Niettemin is het aantal „weigeraars" altijd groot, vooral in de winter. Gewoonlijk zijn het mensen, die zo volkomen zijn uitgeput, dat het hun onverschillig is wat er verder met hen gebeurt. Zij hebben maar een wens; stil te blijven liggen op hun krib, zo mogelijk in een warm hoekje, om er zo weinig mogelijk van te voelen als de levensgeesten hun begeven. In de kamptaal heet dat „langzaam afsterven."

In theorie wordt de arbeid met geld betaald. Vroeger was dit van enig belang, en sommige gevangenen slaagden er zelfs in iets opzij te leggen. Maar tegenwoordig is de betaling zo gering, dat zelfs de beste arbeiders voor een maand werk weinig meer kunnen kopen dan 1 of 2 kg. brood op de zwarte markt in het kamp. Gevangenen, die behoren tot het technische kamppersoneel, ontvangen hoger loon.

VLIEGKAMPSCHIP VAN DE TOEKOMST. — Door de aanhoudende verbetering van vliegtuigen en de komst van de atoombom zijn militaire ingenieurs er toe gekomen het practisch nut te overwegen van een Onderzeeër-Vliegkampschip, waarvan hier boven een proefmodel. Dit zeemonster zou, indien uitgevoerd, zo ongeveer de omvang hebben van een zware kruiser 20 c.m. kanonnen, rocket- en torpedo lanceerbuizen voeren en verschillende straalvliegtuigen met atoombommen geladen.

Louis Charles de Bourbon.

Burger of Koning?

Delft. — Een van de belangwekkendste graven in Delft, waarop de inscriptie stond: „Louis XVII, koning van Frankrijk en Navarre" werd vandaag met vergunning van de Nederlandse regering geopend. De man, die daar begraven lag en omtrent wiens persoon vele tegenstrijdige theorieën werden geopperd en hartstochtelijke disputen werden gevoerd, is 10 Augustus 1845 te Delft overleden.

Volgens sommige geschiedschrijvers is de dauphin, zoon van Louis XVI en Marie Antoinette, tijdens de Franse revolutie in de gevangenis gestorven. Volgens anderen zou hij evenwel hebben kunnen ontvluchten en na enige tijd in Spandau, Duitsland, als horlogemaker te hebben doorgebracht, naar Parijs zijn teruggekeerd en later via Londen naar Nederland te zijn gegaan, en dat hij onder de naam van Karl Wilhelm Naundorff in Delft heeft gewoond.

Degenen, die geloven dat Naundorff de dauphin was, geloven ook, dat hij van arsenicumvergiftiging is overleden. De Nederlandse patholoog dr. G. Hulst zal vandaag beginnen met het onderzoek, waaronder ook schedelmetingen, om zo mogelijk vast te stellen of Naundorff een De Bourbon was.

De opening van het graf werd bijgewoond door een directe afstammeling van Naundorff, Louis de Bourbon, een Nederlander, directeur van de Levensverzekeringsbank De Eerste Nederlandsche en dichter en schrijver, evenals zijn echtgenote en twee zoons.

In een onderhoud met het ANP zeide Louis de Bourbon, dat het „buitengewoon interessant zou zijn te weten, of de misteries definitief zullen worden opgelost, maar ik twijfel, of het op het ogenblik enig verschil zou maken."

De Bourbon voegde eraan toe: „Ik ben democraat. Elk volk kiest zijn eigen regeringsvorm. Wanneer ik ooit tot de troon van Frankrijk word geroepen, zal ik mij naar vermogen van die taak kwijten, maar ik zou er nooit over denken een kroon te wensen, wanneer het volk mij die niet zou geven."

Onder de vele documenten, die voor de zaak van belang zijn, is een testament van de hertogin van Angoulème, die in 1851 overleed. Dit testament zal op 19 October 1951 worden geopend en bevindt zich op het ogenblik in het Vatikaan. Een zuster van de dauphin, Marie Thérèse, werd door de Franse Republiek na de revolutie naar Oostenrijk gezonden en huwde later met de hertog van Angoulème.. Volgens sommige verhalen echter verwisselde zij op haar reis naar Wenen van plaats met de prinses De Condé, die in Wenen werd grootgebracht als Marie Thérese, gehuwd met de hertog van Angoulème, terwijl de echte Marie Thérese leefde en stierf in Saksen, bekend als „de donkere hertogin". Het graf van Naundorff werd voor het eerst geopend in 1904 voor herstel doeleinden.

Het A.B.C. van Voetbal.

Om vast een beetje in stemming te komen voor het nieuwe voetbalseizoen, hebben wij vorige week eens een half uurtje zitten bladeren in het adresboek van de K.N.V.B., afdeling Amsterdam.

Deze op het eerste gezicht stellig niet opwindende bezigheid ontaardde in een tijdverdrijf met onverwachtte spanningen, toen we ons gingen verdiepen in het Waarom van de reeksen hoofdletters, met dewelke de namen van vele clubs worden aangeduid. Daar waren de optimisten, die zichzelf voorhielden: Aanpakken, Doet Meetellen (ADM). Of nog een tikje sterker: Aanhouden Doet Winnen (ADW) en Overwinning Door Open Spel (ODOS). Bij Abim waren de samenstellers van de clubnamen meer aan de voorzichtige kant gebleven (Alle Begin Is Moeilijk), terwijl GGD, zijnde niet de Gemeentelijke Geneeskundige Diest maar de Getrainde Gele Duivels, nogal grimmig voor de dag kwam, vonden wij. Daar stonden heel wat leuzen tegenover, waar het plechtig sentiment als bij een goedgesmeerde boterham er dubbeldik bovenop lag. BBDA betekent bijvoorbeeld Bereikt Bloei Door Ambitie en HAZED moet worden uitgelegd als Haarlem—Amsterdam Zullen Eendrachtiglijk Doelpunten. De voorstanders van vergaderingen en speciale commissies ontbraken óók niet op het appèl.VECO beduidt namelijk: Voor Elke Combinatie Overleg (hetgeen ons nogal tijdrovend voorkomt) en SPORT: Samenspel Past Op Rechte Tijd. Maar tegenover die bedachtzamen stonden dan weer een paar namen, die zó impulsief waren gekozen, dat ze in conflict kwamen met de heilige wetten van de Nederlandse taal hoogstdezelve. RODI beduidt namelijk: Recht Op Doel In (hetgeen niet over een kam geschoren mag worden met de uitdrukking „recht op de tegenstander in") en VAB kan worden vertaald als Voor Alles Bereid, PVWA hetgeen beduidt Prettige Voetballers Winnen Altijd", heeft zonder twijfel zijn oorsprong gevonden in de „prettige" moderne conversatie-litteratuur. Maar de schoonste van alle woeste fantasieën en de ereprijs der originaliteit krijgt van ons DVLT .... De Van Leer Trekkers!

Zoon van Nederland werd wonderdoener in Brazilie

Hubertus van Lieshout, — el Padre Eustaquio is de naam waaronder hij in het Spaans bekend stond — was Pater van de H. Harten, leefde, werkte en stierf als missionaris in Brazilië in zulk een geur van heiligheid en temidden van zulke opzienbarende tekenen, dat hij: el taumaturgo del Brazil. — de wonderdoener van Brazilië — genoemd werd. Hier volgt een korte schets van zijn leven en arbeid.

De roep tot heldhaftigheid

Hij werd geboren in 1890 in Aerle-Rixtel, een dorp in Noord-Brabant en toen hij nog jong was ging hij naar Gemert, dat in de buurt lag om er Latijnse lessen te ontvangen. Het gebeurde daar, dat op zekere dag een beschrijving van het zelfverloochenend leven van Pater Damiaan de apostel van de melaatsen, in zijn handen viel, en zijn jeugdig hart besloot op slag een nieuwe Damiaan te worden en zijn medebroeder in de Congregatie van de H. Harten van Picpus. Dat gebeurde in 1903.

Tien jaar vroeger had het nieuws van de held van Molokai de stoot gegeven tot de oprichting van verschillende Damiaan-Stichtingen in België en Nederland. Een daarvan lag in Grave en de jongen ging er heen om aan zijn roeping gehoor te geven. Erg veel aanleg voor studie had hij niet, maar net als de Pastoor van Ars, hij kwam er met blokken, en later op het Groot Seminarie toen zijn medestudenten zich verdiepten in philosopische en theologische theses, nam hij, Frater Eustachius, zijn toevlucht tot de rozenkrans, om de verlichting te winnen die zijn verstand hem niet schonk. Zo, door ijver en standvastigheid, bereikte hij zijn doel. In 1915 was hij geprofest en in 1919 priester gewijd.

Onder de glasblazers

In die jaren — vlak na de eerste wereldoorlog — woonde in Maassluis een groep Belgische glasblazers, die uitsluitend frans spraken. Het waren glasblazers, ruwe klanten, die de weg naar de kerk niet al te best kenden, maar die veel meer in sterke drank troost voor hun ellende en kracht voor hun dagelijkse arbeid zochten. Omdat Pater Eustachius frans sprak, werd hij benoemd om de zielzorger van deze verschopte Christenen te zijn. Vanaf het eerste ogenblik doorzag hij de situatie: „Ik heb mijn Molokai gevonden. Het zijn wel geen melaatsen, maar de geestelijke ellende is dezelfde."

Het land van de blauwe diamant.

Op 12 Mei 1925 zette deze apostel van de glasblazers voet aan wal in de hoofdstad van Brazilië en trok de onmetelijke binnenlanden van Amerika in om kennis te maken met de zoekers naar de blauwe diamant. Drie dagen lang trokken Padre Eustaquio en zijn twee gezellen over de braziliaanse vlakten.

Zo drongen ze 1700 k.M. in het binnenland door om de grondslag van het apostolaat te leggen in de Staat Minas een grondgebied, dat uitgestrekter is dan dat van Spanje.

Aanvankelijk was hij pastoor te Aggu-Puja, een parochie van 100 kilometer doorsnee, doch werd later in 1935 benoemd tot herder van Poja in de buurt van de grote stad San Pablo. Het was op deze plaats, dat zijn wonderdaden begonnen.

Wijwater tegen geestenwater

De spiritisten van Poa beweerden, dat zij genezingen konden bewerken door medicinaal water, dat zij verstrekten. Maar Padre Eustaquio was er van overtuigd, dat hij de eigenlijke genezende kracht bezat, en wel Lourdes water.

Van kindsbeen af had hij een uitgesproken devotie voor Onze Lieve Vrouw van Lourdes en hij bezat zelfs een fles van het wonder werkende water.

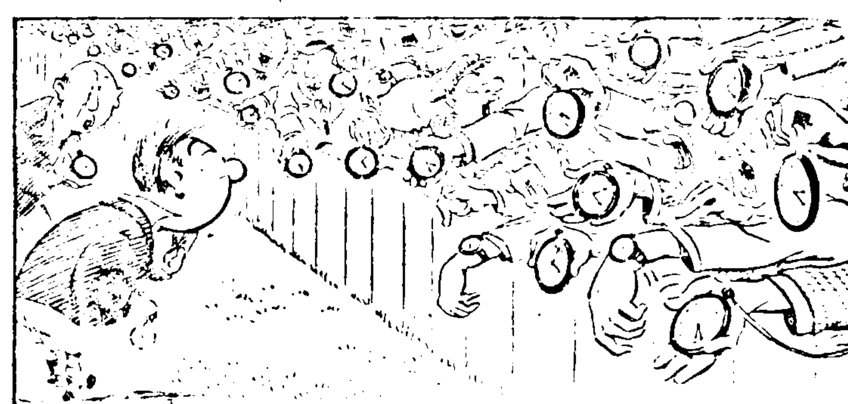
Aangezien zijn voorraad maar beperkt was, vermengde hij het met gewoon water in een grote ton, die hij naast zijn grot van Lourdes plaatste. Dit liet niet na enige gunstige bekendheid te verwerven. Maar de voorraad raakte op zonder mogelijkheid om hem te hernieuwen en nauwgezet van geweten als hij was, liet hij weten, dat hij geen Lour-

NOG EEN KONINGIN, — maar nu van het weinig vrouwelijke Amerikaanse „football". Zij is de koningin van het elftal van de Universiteit van Pennsylvania, dat op 7 October het voetbalseizoen zal openen met een wedstrijd tegen de Universiteit van Californië.

Brammetje Sport.

deswater meer had, maar, voegde hij er aan toe: „Ik zal putwater wijden en dat uitdelen"

Tot grote verbazing van de zieken bleek het water dat hij gewijd had een buitengewone kracht te bezitten. Als een lopend vuur verspreidde zich het gerucht, dat de put door de zegen van Padre Eustaquio veranderd was in een bron van wonderen. Het is te begrijpen, dat de bewoners van het dorp er bij elke nood hun toevlucht toe namen. Men kwam zelfs van zeer ver en het duurde niet lang of het was er een onafgebroken gaan en komen van bezoekers en bedevaartgangers. De put van het klooster gaf tenslotte geen water genoeg en er werd daarom een tweede bij gegraven. Iedere dag zegende de Pater het water, dat een man, die daar speciaal voor aangesteld was, bij hem bracht.

Na degenen, die zich op de been konden houden en de zieken die zich zelf nog konden voortbewegen, volgden spoedig de zware zieken. Er werd een groep van brancardiers aangesteld om in de buurt van de put orde te bewaren en om lammen naar de priester te brengen. Een aanzienlijke aantal zieken heeft schriftelijk verklaard, dat zij genazen op het moment, dat zij het water dronken of de zegen ontvingen.

Melaatsen, blinden, T.B.C.-lijders, lammen: niets ontbrak aan deze processie van de ellende.

Een onmogelijk leven

Het nieuws van deze genezingen zette nog grotere massa's in beweging. Uit alle delen van Brazilië stroomden ze samen om de wonderdoener van Poa te zien. De post bracht 120 tot 150 brieven per dag. Aanvankelijk plachten de medebroeders van Padre Eustaquio die brieven met enige korte regels te beantwoorden; maar dat werd al spoedig onmogelijk. Bovendien raadde de Pater aan te biechten alvorens de zegen te ontvangen, zodat zijn drie medebroeders ontelbare uren in de biechtstoel doorbrachten. Dat was geen normaal leven meer voor de arme pastoor en zijn kapelaan en ook de parochie zelf ondervond er de schade van.

Fantastische stad

Dag en nacht zag de wonder doener zich in zijn klooster belegerd. Alle huizen van de plaats waren ingericht tot restaurant en met de pelgrims kwamen de nieuwsgierigen, de handelaren en de knoeiers. De trein van half negen spoog honderden nieuwe bezoekers; Samen met die welke de vorige avond niet meer weg konden, waren er gewoonlijk drie tot vier duizend, die de zegen van de Pater vroegen. Om elf uur een nieuwe bezending. Hoe kon hij zoveel bezoekers een voor een ontvangen? Uit het venster van de eerste verdieping richtte Padre Eustaquio enige korte ontwekkende woorden tot de menigte en deelde vervolgens zijn zegen uit.

Het was duidelijk, dat de gezondheid van de Pater niet lang bestand kon zijn tegen een dergelijke uitputting. En dan de toestand van de wijken en het parochiale leven! Wanorde overmeesterde meer en meer de streek. Een stad van 4000 zielen in doorlopende opschudding en daarbij 12 tot 20.000 pelgrims, altijd weer nieuwe, die zich in de buurt van het klooster op hielden. Tuinen, bebouwde gronden, niets was bestand tegen zulk een mensenzee. Dag en nacht steeg uit die vloed het rumoer omhoog van een menigte zonder onderdak, maar ononderbroken er op uit om de eerste plaatsen te veroveren voor de zegen van de volgende dag. De spoorwegen verkochten in één maand 120.000 kaartjes naar Poa; maar die treinen waren vol zieken en vaak besmettelijke zieken. Van toen af wees de spoorweg Maatschappij alle verantwoordelijkheid van de hand. Bovendien was deze hongerige menigte een willig prooi voor epidemiën. Doctoren brachten dit luidkeels onder de aandacht van de autoriteiten. Wat zou de Gouverneur doen?

Hij wendde zich tot de Bisschop van San Pablo, die begreep, dat er aan deze toestand een eind moest komen.

(Wordt vervolgd)

Wonderlijke plannen.

Vliegvelden van ijs en enorme spiegel-planeten.

Langzaam gaat voor ons het scherm open van het grote toneel, waarop gedurende de oorlog de fantastische krijgsplannen werden ontworpen. Een nieuwe titaanse wereld wordt ons onthuld.

Allereerst een grote droom van Churchill. De Britse technicus Pike had de geringe uitwerking van explosieven op ijs vastgesteld en toen op het einde van 1942 het succes der Duitse duikboten. Engeland ernstig in het nauw bracht, stelde hij voor een enorm vliegveld van ijs te bouwen. Churchill was enthousiast en gaf direct opdracht de plannen uit te werken. Hij zag reeds het enorme droomschip voor zich opduiken uit de oceaan.

In Canada werd een maquette klaargemaakt. De afmetingen van het ijsbergschip zouden zijn: 600 meter lang, 100 meter breed en 65 meter hoog. Twee millioen ton. – De Midway, het grootste vliegtuigmoederschip, dat 45.000 ton meet; zou er een dwerg bij zijn. En bovendien, dit nieuwe schip was onkwetsbaar. 200 jagers en 100 bombardementsvliegtuigen konden er een plaats op vinden.

Het ijs, dat in grote stalen geraamten zou worden geplaatst, zou versterkt worden met zaagsel. De nieuwe stof werd „pykrite" genoemd. De toekomstige kolos zou Habbakuk heten.

De pykritehuid, die door een isolerende laag beschermd werd, zou u13 meter dik worden en in het binnenste van het ijseiland zouden hangars, verblijven voor het personeel en enorme machinekamers m vries- en warmte-installaties geplaats worden.

Ook de Duitsers hadden hun dromen. Een enorme schijf van twee kilometr middellijn hadden zij ontworpen. De gehele schijf was bedekt met een sodiumlaag. Deze moest de zonnestralen opvangen en ze in een geconcentreerde bundel op iedere willekeurige plek van de aarde kunnen richten. Dan eerst zou waarlijk de politiek der verschroeide aarde kunnen worden toegepast. Doch om doeltreffend te zijn, zou de schijf zich eerst op zeer grote hoogte moeten bevinden en om haar daar te brengen had men de atoomkracht gedacht. Als een planeet zou zij dan ronddrijven in het heelal op een afstand van 40.000 km. van onze aardbol, waar de aantrekkingskracht van de aarde gelijk is aan de centrifugaalkracht van de schijf. De „opvarenden" zouden leven in het binnenste van de nieuwe planeet. Duizenden planten zouden hun zuurstof moeten verschaffen en het warmteverschil tussen de door de zon beschenen zijde en de schaduwzijde zou als energiebron dienst moeten doen.

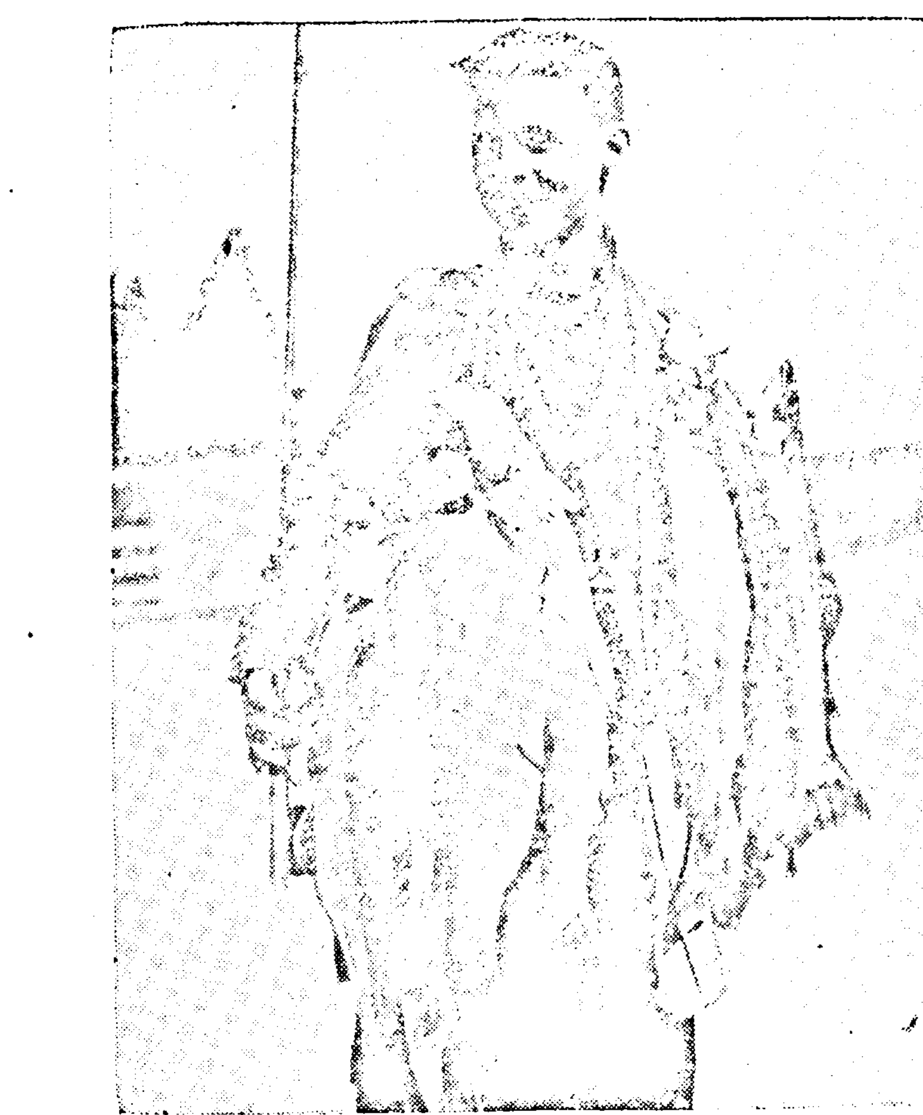
Plannen waren gemaakt om geprefabriceerde stukken met raketten in de wereldruimte te zenden en ze daar verder te verbinden.

De Amerikaanse geleerde J. Titchic maakt gebruik van deze plannen en wil een hemeleiland bouwen, dat als wetenschappelijke observatiepost en als tussenstation voor interplanetaire reizen dienst zou kunnen doen. Dit eiland zou de ringvorm krijgen en met een snelheid van vier meter per uur om zijn as draaien. De diameter zou 5 kilometer bedragen. De opvarenden zouden schoenen met zuignappen moeten dragen om hun nog het idee van de zwaartekracht te geven.

Inderdaad wonderlijke plannen! Doch de Duitse spiegel zou ons misschien de eeuwige zomer kunnen brengen.

PAPA DRAAGT GEWOONLIJK DE BAL, — voor de football club van de Universiteit van Californië, maar als moeder niet thuis is draagt hij de baby.

ZALM ALS HARING, — zo lekker en zoveel, werd gevangen in de Waitahannirivier, een van de meest bekende zalm rivieren in Australië, die uitstroomt in het Atupo meer van North Island. Enkele van de vissen om zijn hals wegen niet minder dan vier kilo.

Het Heiligdom van het Huwelijk.

Drie hindernissen om te trouwen.

Al is het waar, dat men vroeger onder het begrip huwelijksbeletselen ook rekende ongewenstheden als schending van trouwbeloften, trouwen onder verzet der ouders, huwen met een onwaardige katholiek, het kerkelijk wetboek heeft hiermee gebroken en kent thans slechts drie beletselen, die een Huwelijk ongeoorloofd maken.

Geloften

Vooreerst vormen **enkele „gewone" geloften,** wier inhoud niet of uiterst moeilijk verenigbaar is met het Huwelijk, een beletsel voor een Huwelijk. De codex (het Kerkelijk Wetboek) somt ze zelf op: de geloften van maagdelijkheid, de geloften van volmaakte zuiverheid, de gelofte om niet te huwen, de gelofte om priester of kloosterling te worden. (C. 1050). De inhoud van al deze geloften is moeilijk of in het geheel niet verenigbaar met een Huwelijk. Zij vormen vanzelfsprekend een beletsel voor een geoorloofd Huwelijk. Trouwt men toch ondanks een van deze geloften, dan is het Huwelijk geldig, maar niet geoorloofd. Men moet eerst van zijn gelofte ontslagen worden.

„Gewone" geloften maken het Huwelijk altijd slechts **ongeoorloofd.** Enkel de H. Stoel kan door een bijzonder voorschrift zulke „gewone" geloften tot een ongeldigmakend beletsel verklaren (C. 1058 §2). Voorzover wij weten heeft zij dit alleen gedaan bij de zuiverheidsbelofte, die door de Jezuieten wordt afgelegd. Hun „gewone" belofte is een beletsel, dat het Huwelijk ongeldig maakt. En passant zij opgemerkt, dat wij hier spreken van „gewone" geloften in tegenstelling met de plechtige, solemnele gelofte, die een Huwelijk ongeldig maakt.

Wettelijke verwantschap

Het tweede beletsel heet **„wettelijke verwantschap";** Het is een verwantschap, die ontstaat door adoptie (= aanneming tot kind). Soms is dit een beletsel dat een Huwelijk ongeoorloofd maakt in landen als Frankrijk, Duitsland, België, Zwitserland en Hongarije. Soms is het een beletsel, dat een Huwelijk ongeldig maakt in landen als Italie en Spanje. Soms is het in het geheel geen beletsel. Zo is het bij ons op Curaçao en in Nederland evenals in Engeland en Amerika. Wij kunnen er verder dus gevoegelijk over zwijgen. (cfr. C 1059)

Gemengd huwelijk

Het derde en voornaamste beletsel, dat een Huwelijk ongeoorloofd maakt is het godsdienstverschil tussen gedoopten, kortweg genoemd: **het gemengde huwelijk.** Het kerkelijk wetboek zegt letterlijk in canon 1060: „de Kerk verbiedt overal ten strengste, dat een Huwelijk gesloten wordt tussen twee gedoopten, waarvan de een katholiek is en de andere een ketterse of schismatieke secte aanhangt". Hier verbiedt de Kerk alleen. Zij verklaart niet voor ongeldig. Men moet hier nauwkeurig op de termen van de canon letten. Het gaat over een Huwelijk van **twee gedoopten.** Trouwt een gedoopte (b.v. een katholiek) met een ongedoopte (bv. een Jood), dan is er geen sprake van toepassing van dit wetsartikel, dat spreekt over twee gedoopten. Een huwelijk tussen een katholiek en een ongedoopte is zonder dispensatie niet alleen ongeoorloofd, doch ook ongeldig. Huwt een gedoopte Katholiek met een gedoopte Protestant, die van het Protestantisme is afgevallen en nergens meer bij hoort, dan valt dit Huwelijk ook niet onder wetsartikel 1060, daar de gedoopte partij geen aanhanger meer is van een secte. Het kerkelijk verbod betreft evenmin het geval van twee Katholieken, waarvan een der Katholieke partijen is afgevallen; zij betreft eerst het geval, als deze Katholiek **tot een secte mocht zijn** toegetreden. Er is dus sprake van een gemengd Huwelijk, als twee gedoopten met elkaar willen trouwen, waarvan de een Katholiek is en de andere ingeschreven staat bij een ketterse of schismatieke secte. Zo'n Huwelijk is ongeoorloofd zonder dispensatie. De Kerk is hierin streng. Zij verbiedt in zo'n geval zelfs de verkering. Zonder toestemming van den bisschop mag de Katholieke partij zelfs geen Sacramenten ontvangen in de verkeringstijd. Zonder bepaalde waarborgen weigert de bisschop dispensatie te verlenen in het Huwelijk. De reden van deze strengheid zullen wij de volgende keer zien. Wijs nooit deze gestrengheid der Kerk af met een beroep op een gelukkig gemengd Huwelijk. Het is een grote vraag of dit Huwelijk gelukkig is en bovendien staan tegenover één gelukkig gemengd Huwelijk duizend ongelukkige gemengde Huwelijken. Hun geluk is verschaald.

P. Huigen O.P.

INTERNATIONALE WROETERS

Stockholm. — Tien buitenlanders, onder wie een 30-jarige Nederlandse vrouw, zijn door de Zweedse politie verhoord in verband met het uitlekken van Zweedse atoom- en handelsgeheimen, zo meldt het blad „Stockholms Tidningen". De Nederlandse vrouw, wier naam het blad niet noemt, heeft pertinent ontkend iets met de zaak te hebben uit te staan. Zij is „nog niet officieel in arrest gesteld", aldus het blad.

Verschillende malen had de Zweedse inlichtingendienst bemerkt, dat staatsgeheimen, zoals handelsonderhandelingen in een netelig stadium en blauwdrukken van installaties voor atoomonderzoek, opmerkelijk snel hun weg naar het buitenland vonden. Een voortdurende observatie van verschillende legaties te Stockholm deed tenslotte verdenking vallen op een Nederlandse vrouw, die een groot aantal buitenlandse diplomatieke ambtenaren en statenloze zeelieden bleek te kennen. De vrouw verklaarde echter, dat haar betrekkingen met deze mensen niets anders dan liefdesverhoudingen waren.

Onder de tien buitenlanders, die in het gehele land zijn verhoord, bevindt zich ook een buitenlandse student, die als bordenwasser zijn kost en studiegeld verdiende. Hij laadde verdenking op zich door herhaaldelijk dure reizen naar Oslo of Kopenhagen te maken. Voor elke reis zou hij contact hebben gehad met de Nederlandse vrouw.

— In een massaproces te Gottwaldov (Tsjechoslowakije) is één persoon wegens spionnage ter dood veroordeeld en kregen drie anderen levenslange dwangarbeid. Twintig andere beklaagden, onder wie zes vrouwen, kregen 22 jaar dwangarbeid.

Flop en Flater.

Het kronkelpad van 's mensen pogen.

De bordjes zijn verhangen.

— De communistische gemeente Saint Julien, in West-Frankrijk die tegen de instructie van het ministerie van binnenlandse zaken in, onlangs haar nieuwe stadion genoemd heeft naar de Franse communistische leider Thorez en een straat naar maarschalk Stalin, gelooft de strijd om de naambordjes gewonnen te hebben.

De posterijen hadden gewaarschuwd dat post, bestemd voor de Boulevard Joseph Stalin, niet zou worden gezorgd. Het gemeentebestuur heeft daarom besloten de nieuwe naambordjes te doen bevestigen, doch de oude met de woorden Boulevard Gambetta evenzeens te handhaven. Verder is besloten, dat in het vervolg een bordje met de woorden „Maurice Thorez Stadion" elke morgen bij het stadion zal worden opgehangen en elke avond weer verwijderd zal worden. De bordjes verdwenen namelijk iedere nacht.

Jongste melkknecht

Giethoorn. — Als, vermoedelijk, jongste melkknecht van Nederland, heeft zich ontpopt de op 25 Maart 1946 geboren — en dus thans vier jaar jonge — Albertus Bron, wonende in de gemeente Steenwijkerwold. Deze spruit uit een veehoudersgezin melkt iedere dag twee koeien.

W.C. rollen met muziek

„In Werk, het orgaan van de Bund Schweizer Architekten, vonden we de niet enkele voor Zwitserland geldende klacht: „Vacantie en Kitsch".

Een onderzoek in het Berner Oberland en andere vacantie-centra heeft tot de gevolgtrekking geleid, dat reissouvenir en rommel over het algemeen synoniem zijn. Slechts hier en daar werden betere, soms zelfs goede dingen aangetroffen, maar niet meer dan 5%.

De eigenaar van een grote winkel in de hoofdstraat van een bekend touristencentrum verklaarde onomwonden, dat „Mist und Kitsch die Zinsen bezhalen", dat hij bij verkoop van goede en mooie dingen honger zou lijden (nu woont hij in een prachtige villa). Aan de lopende band verkoopt hij W.C.-rollen met muziek, die vooral bij vreemdelingen in de smaak vallen. De winkel heeft zelfs een bord met de vermelding „Hoflieferant für W.C.-Musik".

Tientallen jaren heeft men geschreven, getekend, proeven genomen, prijsvragen gehouden, tentoonstellingen georganiseerd met heel weinig resultaat, al heeft de industrie enige verbetering bereikt. Het gevoel voor het eenvoudige goede souvenir is bij de massa verloren gegaan. Nog gevaarlijker dan de duidelijke rommel licht het blad de grensgebieden, de ogenschijnlijk moderne voorwerpen tussen goed en slecht.

Luctor et emergo

De 6-jarige grootmama Léontine Drugeon, ofschoon nimmer de zwemkunst machtig, slaagde erin een andere grootmoeder met haar vierjarige kleinzoon te redden uit de snelstromende Charente bij Saint Hyppolyte in Frankrijk. De jongen was spelende te water geraakt en nagesprongen door zijn 44-jarige grootmoeder, die zich tezamen met haar kleinzoon door de sterke stroming werd meegevoerd.

Grootmoeder Drugeon, het drama bemerkend, sprong toen zonder bedenken van de andere oever in de diepe stroom en kon de beide drenkelingen met een arm naar de kant duwen: „Ik moest iets doen", zei de kranige vrouw achteraf. „Ik ben zelf grootmoeder. En het zwemmen ging vanzelf".

Gratis voorstelling

Brussel. — Een en twintig losgebroken circusapen hebben gisteren het hartje van Brussel onveilig gemaakt.

Gisteravond laat waren ze op één na weer gepakt, na een wilde jacht, waaraan politie-mannen en brandweerlieden deelnamen. De beesten ontsnapten vlak voor het Beursgebouw uit hun kooien, toen zij naar hun tijdelijke verblijven in een warenhuis werden overgebracht.

Het gebeurde op het drukste uur van de dag. Klanten en bedienden gilden, terwijl de apen kopje duikelden tussen de nylonkousen en van neonbuis naar neonbuis zwaaiden.

Een brutale griste de hoed van het hoofd van burgemeester Joseph de Meulenbroeck, die het oppertoezicht op de jacht hield. Een gelaarsde politie-agent ving aap en hoed tussen zijn benen. Vier brandweerlieden, die op de brandladers stonden om de vluchtelingen te kunnen grijpen, werden gebeten. Vier apen verrichten halsbrekende toeren langs de gevel van het zeven verdiepingen hoge warenhuis. Een vijfde bevingerde de wijzerplaat van de beursklok.

Zij verkopen worstjes

„De voormalige hoge Duitse officieren, die waarschijnlijk binnenkort het nieuwe leger zullen organiseren, verdienen thans hun brood als worstjesverkopers, liftjongens en bewakers van kerkhoven. Dit werd vandaag medegedeeld, in het weekblad „Die Strasse", dat in Hamburg verschijnt. Het blad heeft een onderzoek ingesteld naar de omstandigheden, waarin sommige van West-Duitslands 35.000 vroegere officieren leven.

Kolonel-generaal Heinz Guderian woont in Beieren en heeft een karige broodwinning met het schrijven van artikelen voor buitenlandse bladen. Een tijdlang heeft hij op de grond geslapen, omdat hij en zijn vrouw slechts éénpersoons bed bezaten. Kapitein Ihlefeld, houd van het IJzeren Kruis met zwaarden en eikebladeren heeft een handkarretje en verkoopt worstjes en limonade.

De vrouw van admiraal Michaelis, die onlangs door een Frans gerechtshof werd vrijgesproken van oorlogsmisdaden, verkoopt kranten in Hamburg. Generaal Halber heeft meer geluk gehad: Hij is in dienst bij de Amerikanen en werkt op de geschiedkundige afdeling van het leger.

De balk in eigen ogen

Een hoge politie-functionaris te Brooklyn en twee van zijn assistenten hebben plotseling ontslag gevraagd. Enkele uren tevoren had de New Yorkse commissaris van politie geluisterd naar de weergave van de stem van een gokagent, die vertelde van „beschermingsgeld" en gefingeerde arrestaties, die gediend zouden hebben om een speelclub te dekken.

De ontslagnemers waren assistent-hoofdinspecteur Edward Moran, zijn eerste medewerker Paul Twiley en zijn chauffeur Peter Hammer.

Er werd geen reden voor de ontslagen opgegeven.

De commissaris van politie, William P. O'Brien, had de weergave van het getuigenis gehoord op een rechtszitting en scheen het zich zeer aan te trekken.

Onhoorbaar geluid, wapen der toekomst?

Ergens over een weide met groen gras flitste iets. Bij wijze van spreken dan, want niemand zag of hoorde wat omdat dat onbekende geen vorm en geen substantie had. En toch, toch doodde het! snel, geluidloos en met een verschrikkelijke kracht.

MYSTERIE

De geleerden, die aanwezig gewecst waren, die het konijntje op een afstand van 100 meter door het drukken van een knop zagen doden, knikten tevreden: het geluidskanon, het wapen dat na de atoombom ontwikkeld wordt en dat met niets en niemand ontziende kracht, gebundelde supersonische trillingen uitzendt, had zijn bruikbaarheid bewezen.

De macht van het geluid Sinds eeuwen weet de mensheid, dat het mogelijk moet zijn met het geluid schade aan te richten, onherstelbare schade veelal, ja er mede te doden. Er waren gevallen bekend van mensen, gestorven door het geluid van sirenes en klokken of die aan geheimzinnige ziekten bleken te lijden na het horen van geluiden op gote afstand. Het supersonische geluid. Ziehier een ontdekking van de laatste tijd, grotendeels nog een mysterie, maar een mysterie dat grote mogelijkheden, ten goede en kwade, inhoudt-

Supersonische trillingen met grote dodelijke kracht.

Volgens mededelingen in „The Sydney Morning Herald" werkt het geluidskanon, waarmede de geleerden de, eerste proeven hebben genomen, met een eenvoudig kwartkristal, dat in hevige trilling wordt gebracht in een kleine ruimte. De trillingen kunnen het toestel slechts langs één opening — de uitlaat — verlaten. Wee het tere weefsel, dat op die manier „onder vuur" wordt genomen: het wordt ontwricht, verpletterd, zoals ook het proefkonijn. Zij die met het geluidskanon experimenteren weten echter, dat het als wapen nog niet te gebruiken is. Het toestel is nog niet zo, dat men het verplaatsen kan, omdat er een ontzaglijke hoeveelheid energie vereist wordt om de trillingen op te wekken. Bovendien is er nog een moeilijkheid: het „onder vuur" nemen van het ene doel na het andere: het richten van de dodende bundel is nog niet opgelost.

Of deze bezwaren onoverwinnelijk zijn? Voor de naar een werkelijke vrede snakkende mensheid is het te hopen. Helaas: de mens is zo knap, dat te vrezen valt, dat hij er in slaagt het geluidskanon te onwikkelen tot een wapen, dat — net als de atoombom — onrust blijft zaaien.

Wij aardse stervelingen, worden — zonder er iets van te bemerken — gebombardeerd door supergeluiden; maar wij trekken er ons niets van aan, omdat het supersonische geluid ons niet geconcentreerd bestookt.. Kunstmatig opgewekt in een soort kanon — het toestel dat een konijn op 100 meter afstand doodde — vormt het een bundel trillingen, die een dodelijke kracht bezitten, groter dan welk wapen ook.

Kolibri en vleermuis

„Wie probeert door te dringen tot die kringen waarin het geheim van het geluidskanon geen geheim meer is, zal merken, dat men zich in diep stilzwijgen hult over dit nieuwe wapen, ondanks het feit, dat het bekend is, dat er onhoorbaar geluid bestaat. Wij weten al lang, dat onze oren ongevoelig zijn voor geluiden, die zich voortplanten met meer dan 20.000 trillingen per seconde. Natuuronderzoekers kunnen u vertellen, dat een bepaald soort kolibri door gaat met zingen, lang nadat de hoogste noten, die de mens kan horen, geregistreerd worden. Zij kunnen u ook verklappen, dat den mens slechts het sjirpen van krekels tot een bepaalde hoogte waarneemt!

De oorlogsschepen maken van het principe gebruik om in water supersonische geluidsbundels uit te zenden, ter opsporing van onderzeeërs. En men acht het zeker niet onmogelijk in de toekomst naderende raketprojectielen hiermede te onderscheppen of bestuurbare projectielen de weg naar het doel te vergemakkelijken

Andere toepassingen

Maar er zit voor de mensheid ook een andere kant aan deze zaak. Reeds thans acht men het mogelijk door het gebruik van supersonische trillingen, — dank zij het geweldige doordringingsvermogen, het mes in de handen van chirurgen te vervangen. Voorts zal men, bij het maken van emulsies — olie met water b.v. — een vat gevuld met deze stoffen alleen maar in een bundel supersonische trillingen behoeven te plaatsen om vermenging mogelijk te maken. Men zal nieuwe wijn in een oogwenk het bouquet van oude, kostbare soorten kunnen verlenen, in wasserijen zal men, in plaats van de kleren te wassen, proberen het vuil er uit te schudden. Met supersonische trillingen kan men thans de geringste fout in staal ontdekken, zelfs wanneer het om stalen „muren" gaat van zes meter dik. De Britse spoorwegen maken er nu al gebruik van voor het keuren van assen."

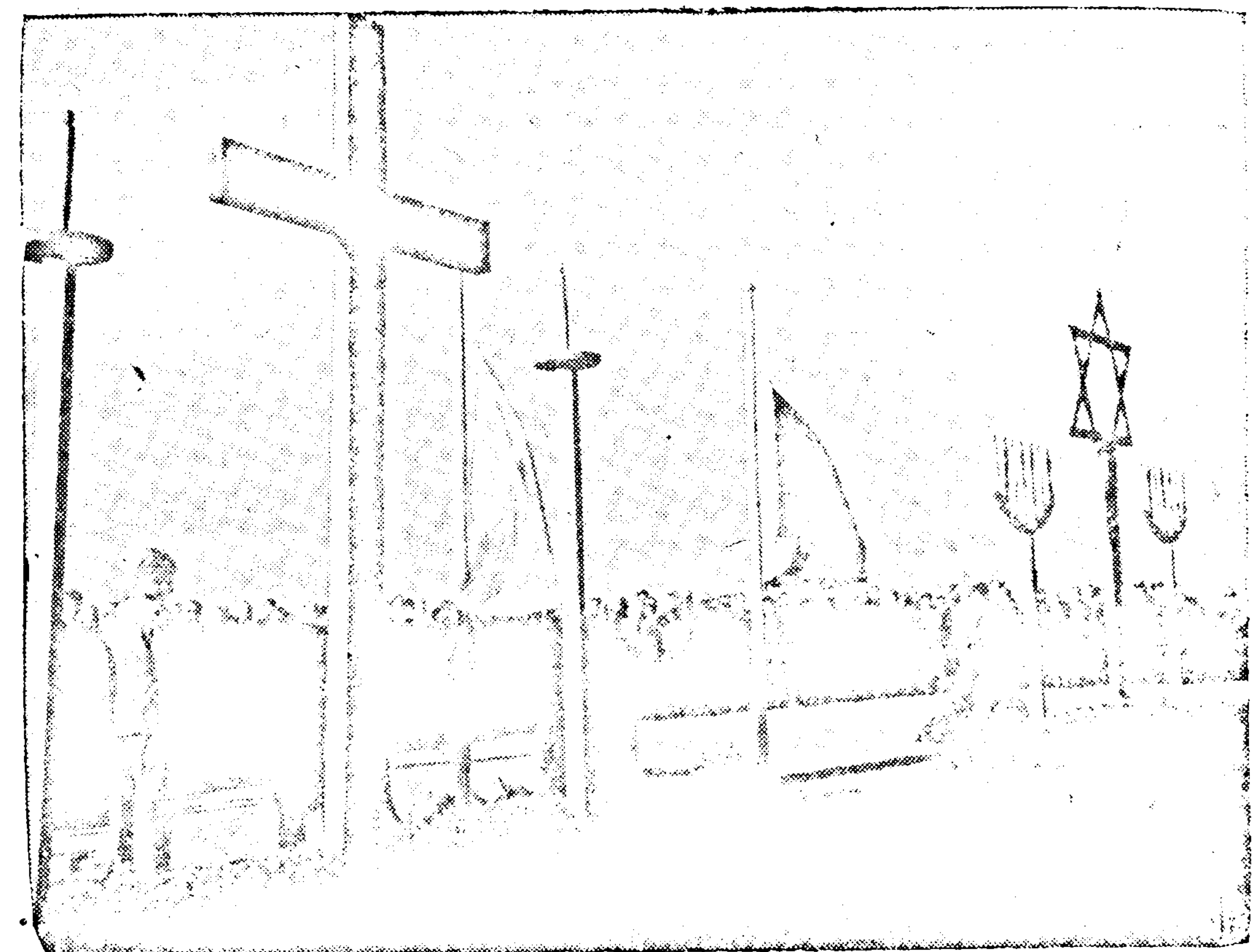
Een onbekend gebied: de geleerden gaan voort met hun experimenten, ontrukken het natuur het ene geheim na het andere. Nauwelijks zijn we van de atoombom bekomen of men fluistert al weer over de geweldige kracht van nieuwe wapens.

Arbeiders, werkzaam in fabrieken voor staalbuismotoren, klagen over apathie, over slaperigheid. De supersonische trillingen, waaraan zij zijn blootgesteld, schijnen te waarschuwen om niet op deze weg door te gaan.

Deskundigen verzekeren, dat een van de toekomstige mogelijkheden dezer trillingen is het opwekken van krankzinnigheid.

Een konijntje stierf, toen een bundel trillingen het trof, - betaalde zijn tol aan de drang der geleerden om de mogelijkheden van een geluidskanon te onderzoeken.

Moge de wetenschap, gespecialiseerd in het zoeken naar oorlogswapenen, vreselijker in hun uitwerking dan de mensheid anno 1939 — 1945 reeds moest aanschouwen, daarmede aan het eind van haar latijn zijn gekomen!

HET VROEGERE NAZI CONCENTRATIEKAMP TE DACHAU, — was getuige van een plechtige herdenkingsdienst in tegenwoordigheid van de Oostenrijkse minister van Cultuur, afgevaardigden van het Beierse Bestuur en een Franse delegatie. 29.000 Gevangenen van alle godsdienstige gezindten liggen begraven onder de hier boven opgerichte tekenen.

WERELDNIEUWS

— Zaterdagnacht zijn te Oslo Sedmor de eerste maal sedert de oorlog manoeuvres gehouden. Duizenden leden van de nationale wacht, die ter verdediging van de stad waren opgeroepen, hebben aan de verdediging tegen een „vijandelijke pantseraanval" deelgenomen.

— Het ledental van de Britse Labour-partij bedraagt thans 5.716.947; aldus wordt in het voor de aanstaande jaarconferentie opgestelde rapport medegedeeld.

— Maandagochtend zijn twee mijnwerkers, ingevolge gasontsnapping in een kolenmijn nabij Leigh, om het leven gekomen. De mijn is tot nader order gesloten.

— Krachtens een decreet van de Argentijnse regering moet bij alle telegrammen, die naar de Falklandseilanden gezonden worden, achter het adres het woord Argentinië vermeld staan. Voor deze telegrammen geldt hetzelfde tarief als voor binnenlandse telegrammen.

— De V.S. hebben namens de V.N. het aanbod van Argentinië van „een belangrijke landing" bevroren en ingemaakt vlees voor de strijdkrachten der V.N. in Korea aanvaard.

— De Weense Philharmonie zal op haar Europese tournee ook in Finland optreden en te Helsinki te ere van Sibelius, die indertijd in Wenen gestudeerd heeft, en 85 jaar wordt in December, twee galaconcerten geven, waarop o.m. zijn werk „En Saga" ten gehore zal worden gebracht.

Schout-bij-nacht Guy Russell is benoemd tot opperbevelhebber van de Britse vlootstrijdkrachten in het Verre Oosten ter vervanging van admiraal Sir Patrick Brind, aldus wordt gemeld in een communiqué van de Britse admiraliteit. Deze benoeming wordt van kracht in Februari 1951.

— Koningin-moeder Nazli van Egypte is Woensdag officieel haar titel ontnomen en haar bezittingen zijn in staatsbeheer overgegaan.

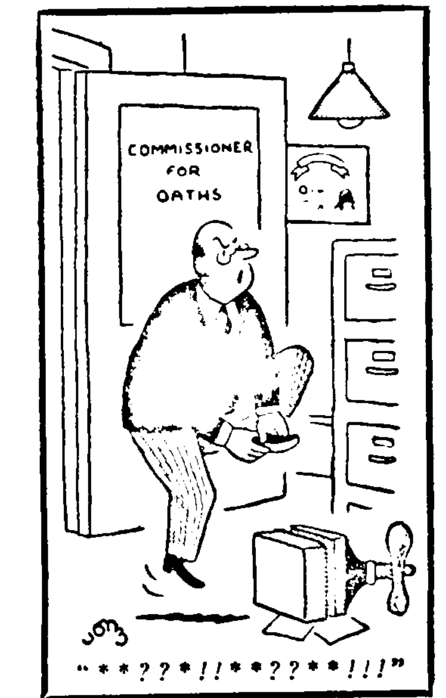
Op 31 Juli werd een desbetreffende order van de Egyptische Kroonraad bekend gemaakt, toen zij weigerde naar Egypte terug te keren. Zij steunde haar dochter Fathia, toen zij tegen de zin van koning Faroek in het huwelijk trad met Riad Ghali.

— Aan de weg tussen Johannesburg en Potchefstroom in Zuid-Afrika is een monument opgericht voor de Boerenstrijder Danie Theron.

— Luitenant-generaal Ne Win, opperbevelhebber van de Burmese strijdkrachten, is afgetreden als minister van binnenlandse zaken en defensie. In een brief aan de premier verklaart hij, dat hij zich geheel wil wijden aan de vergroting van de doeltreffendheid van het leger.

— Veertien duizend arbeiders van de regeringsarsenalen te Calcutta zijn in staking gegaan om hun looneisen kracht bij te zetten. De voorzitter van de vakbond van het personeel der arsenalen heeft verklaard, dat de staking, welke volledig is, een kalm verloop heeft!

— De Paus heeft Vrijdag A. M. Winkelman, ambassadeur bij de republiek India te New Delhi, in audiëntie ontvangen.

Gij zult niet zweren

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

Het Tovenaarsslot op de heide

Wie reisde niet met ons mee naar de heide? Een jongen staat daar voor een betoverd kasteel en ontmoet een oude vrouw, die haar zoon zoekt. Hij ging er binnen en kwam nooit meer buiten. Nu zegt de vrouw dat zij al verschillende keren binnen geweest is, en de jongen is verbaasd.

„Wat zeg je? En deed de tovenaar je niets?"

„Dat kan hij niet".

„En waarom niet?'

„Zo gauw als ik hoor, dat hij aankomt, maak ik me onzichtbaar".

„Onzichtbaar? En waarmee".

„Als ik zeg onzichtbaar, dan bedoel ik onzichtbaar. En ik zal je zeggen, hoe ik het doe. De tovenaar heeft op een goede dag, die een kwade dag voor hem was, bij de poort een gordel verloren. Ik zag dat, en toen hij weg was, ben ik hem op gaan rapen. Ik wist eerst niet wat voor kracht hij had, totdat ik hem omdeed. Ik was onzichtbaar. Zelfs voor mijn eigen. Ik zie me zelf niet meer in de spiegel. En wat nog beter is. Ook de tovenaar ziet me niet. Ik heb het geprobeerd. Kijk, het gaat zo!"

Terwijl ze aan het vertellen was had ze een gordel voor de dag gehaald van gele zij, die vol met diamanten en paarlen zat. Ze deed hem om haar middel ... en de jongen geloofde zijn ogen niet .... de vrouw was weg! Stom verbaasd keek hij links en rechts en achter zich, maar nergens een levend wezen en nog minder de vrouw.

Dat duurde echter maar enkele minuten, want op eens stond ze weer op dezelfde plaats voor hem. „Zie je wat ik bedoel?" vroeg ze lachend. „Toch heeft die gordel één nadeel. Als je hem om hebt, kun je niet lopen. Je moet blijven op de plaats waar je bent. Je hoort en ziet alles, maar je kan je niet bewegen. Hij dient dus nergens anders voor, dan om je onzichtbaar te maken. Probeer het zelf maar eens".

Edmundo, zo heette de jongen, deed de gordel om en waarachtig: hij zag zich zelf niet meer. De rest zag hij duidelijk, maar hij was als een standbeeld. Geen stap kon hij verzetten.

„Zie je nu", zei de vrouw, toen hij weer zichtbaar geworden was", zo doe ik het dikwijls. En zo heb ik het klaargespeeld het kasteel binnen te gaan. Ik deed het voorzichtig, want ik heet niet voor niets. Waarschuwing. Telkens waagde ik mij een eindje verder. Als ik hoorde, dat Kalabenaka aankwam, maakte ik mij onzichtbaar tot hij weer weg was. Het is makkelijk te horen of hij komt, want als hij een andere gedaante heeft aangenomen, maakt hij er ook de bijbehorende geluiden bij".

„Kala-kala", klonk het op eens.

„Hoor je dat?" vroeg de vrouw verschrikt. „Daar is hij. Hij krijst. Hij heeft zeker de gedaante van een grote vogel aangenomen. Maar je hoeft niet bang te zijn, want buiten de muren van zijn kasteel heeft hij geen macht en kan je niets doen. Maar hij mag niet weten, dat jij hier bent. Doe dus gauw de gordel om, tot hij weer weg is".

Edmundo maakte haast met de gordel en hij had hem nog niet om, of daar verscheen een reusachtige vogel over hen heen. „Kala kala, naka, naka", schreeuwde hij. Maar vrouw Waarschuwing deed of ze niets zag of hoorde. Die stond gebogen naar de grond en zocht en plukte een paar heide plantjes.

Haar list hielp haar, want Kalabenaka vloog een paar keer over hen heen en keerde toen krijsend naar zijn slot terug. Edmundo deed zijn gordel af en was weer zichtbaar.

„Zie je", zei de vrouw, „zo doe ik nu altijd. Ik wil hem wel aan je lenen, om er mee in het slot te komen. Maar dan moet je goed onthouden, wat ik zeg. Misschien kun jij klaar komen met wat ik begonnen ben. Je schijnt niet bang te zijn en misschien ben je ook slimmer dan ik.

In de rode zaal, die je makkelijk zult vinden, staat een grote troon. Recht daar tegen over, een hoge, brede kast met een glazen deur. In die kast ligt een dik, zwaar boek, waarin de namen staan van allen, die Kalabenaka betoverd heeft.

Ik heb de eerste zes bladzijden gelezen, maar de naam van mijn zoon Ottomar nog niet kunnen ontdekken. Begin dus met de zevende en let goed op of je hem niet ziet.

Wordt vervolgd.

Wie weet raad?

Nu niet voor Tante Corry maar voor Antonio Abraham, die heel erg verlegen ziet om een antwoord op de volgende 5 raadsels:

1. Aan welke kant van de ark sliep Noë?
2. Welke bol heeft geen verstand?
3. Welke roos kan men niet in een vaas zetten?
4. Welke deur kan niet dicht?
5. Wat krijg je als je twee pond en een meter bij elkaar doet?

Als jullie raad weten, stuur je antwoorden dan maar aan Antonio Abraham p/a Maria Visser. Willemsplein No. 1, Kralendijk Bonaire. Hij zal je dan misschien wel terugschrijven, tenminste als je heel goed geraden hebt.

Denkt er aan dat vóór morgen, dat is Donderdag, de antwoorden op de raadsels bij Tante Corry moeten zijn.

Anders kun je niet meer mee loten voor de prijs. En op een brief moet je altijd een postzegel van 6 cent plakken, niet van 1½. Tante Corry krijgt als maar straf van Meneer Post en betaalt zich arm aan boete. Daarom goed onthouden op elke brief een postzegel van 6 cent.

Tot Zaterdag dan.

Hoe is die?

DE EZEL STOOT ZICH MAAR EEN KEER.

Meester: „Hein wat is het omgekeerde van: een jongen, die zich gebrand heeft is bang voor vuur?"

Hein: „Een jongen, die gewassen is, isb ang voor water".

HOE MINDER, HOE BETER.

Piet: „Dat brood is veel te klein, bakker".

Bakker: „Wees blij, dan hoef je niet zoveel te dragen". (Piet betaalt de helft en gaat weg).

Bakker: „Hé knaap, dat is niet voldoende!"

Piet: „Wees blij, dan hoeft U niet zo veel te tellen".

Een ezel stoot zich niet
twee keren aan een steen.
Maar Piet van Burgery
speelt in de loterij
ofschoon tot zijn verdriet
hij er wel duizend keer
weer uitkomt met een niet.

BAAS BOVEN BAAS.

Meester: „Wat is hoger dan de hoogste toren?"

Hannes: „Een kraai, meneer, als hij er op zit".

MORGEN DUURT LANG.

Meester: „In de Poolstreek is de nacht 140 etmalen lang"..

Jan: „Is dat even fijn"..

Meester: „Waarom Jan?"

Jan: „Om te zeggen: ik zal morgen mn les leren".

BIJ DE CHINEES.

Bezoeker: „Zeg, die biefstuk ruikt niet erg fris".

Bediende: „Dat weten we wel, meneer. Maar hij is lxtra groot en voor hetzelfde geld. Dàt doen we om het oude vlees op te ruimen.

OM AF TE KOELEN.

De meester komt de klas binnen en ziet Nol op de aardbol zitten.

„Jongen! Er af! Is dat nu een plaats om op te zitten?"

„Och, meneer, het is zó warm. Ik zit op de Noordelijke IJszee om af te koelen".

WAARSCHUWING

„Hindert U het roken misschien, juffrouw?" vraagt een meneer in de bus, terwijl hij zijn pijp voor de dag haalt.

„O ja, heel erg!" zegt de juffrouw.

„Dan kunt U beter een andere bus nemen, want ik begin direct".

REKENSOM

Onderwijzer: „Een chauffeur rijdt vijftig kilometer per uur en geeft een ander die er maar veertig rijdt 5 kilometer voorsprong. Waar ontmoeten ze elkaar?"

Leerling: „In het eerste café dat ze tegen komen".

AALMOES

Arme man tot rijke vrek: „Dalijk komt de bakker om zijn geld en ik heb het niet. Zoudt u mij niet kunnen helpen?"

Rijke vrek: — „Natuurlijk! Als je hem alleen niet aan kunt, gooien we hem wel samen de deur uit.

GOEDE BEDIENING

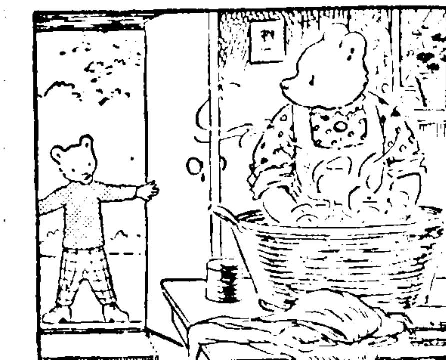
Dame: „U weet, dat ik alleen maar eieren wil hebben, die vers zijn".

Winkelier: Zeker Mevrouw! Daarom heb ik ze wel drie maanden voor u bewaard.

Rupert en de vliegende vis

9. Rupert vindt het hele geval even raadselachtig als interessant. Hij gaat zijn hengel halen met Gradus achter hem aan, die als maar vol houdt, dat hij zich van de vliegende vis niets aan moet trekken. Maar Rupert zegt: „De zeeslang is niet gek en als hij me nodig heeft, ga ik naar hem toe". „Maar hij kan je opslokken", roept Gradus uit. „Hoe weet jij, dat hij niet gek is. Heb je hem wel eens gezien?" „Natuurlijk," lacht Rupert. „Een tijd geleden is hij door deze rivier gekomen. Daarom weet de vis ook waar hij me zoeken moest".

10. Rupert laat Gradus staan en loopt hard naar huis. Hij gooit de deur open en roept: „Ma, er is een vliegende vis in de rivier en hij zegt, dat de zeeslang me nodig heeft, om hem uit een of andere moeilijkheid te helpen. Mag ik naar hem toegaan?" Moeder Beer, die tot over haar oren in het werk zit, kijkt verbaasd op. Maar haar gezicht trek weer bij, want ze denkt, dat Rupert een of ander laten-we-doen-als-of-spel-speelt. „Wel, dat is goed Loop maar hard," zegt ze lachend, „maar zorg er voor, dat je hem vanmiddag niet meebrengt om thee te drinken. Ik kan geen zeeslangen in mijn huis hebben".

11. Met de toestemming van zijn moeder gaat Rupert er welgemoed van door. Maar het duurt niet lang of hij staat stil om er eens over na te denken. „Het is nog niet zo gemakkelijk. De vliegende vis zei, dat ik hem op Steenstrand kon ontmoeten. Maar hoe kom ik daar in 's hemels naam?" Terwijl hij gaat zitten valt zijn oog op een huisje, dat op de volgende heuvel staat. „Dat is de hut van Zeeman Sam", denkt hij. „En als ik het wel heb, staat Sam er juist voor. Er staan er zelfs twee.

Hij moest bezoek hebben van een vriend. Ik zal hem eens gaan vragen.

12. Rupert gaat op een drafje door het bos en klautert de heuvel op.

Al spoedig vertelt hij Sam, wat er gebeurd is en hoe graag hij naar Steenstrand zou gaan. De zeeman kijkt voor zich uit. „Wel, kleine Rupert, ik heb nooit iemand gezien, die zo gekke ideeën krijgt als jij, maar ik moet zeggen, deze keer heb je geluk. Dit is mijn oude schipper, Kapitein Kompas, die me toevallig eens kwam opzoeken. Hij woont op Steenstrand en als je het hem heel lief vraagt: misschien dat hij je mee neemt".

Psychologie van Arbeidsproductiviteit.

Het is wel vanzelfsprekend, dat elkeen dan het meeste werk verzetten kan, wanneer hij weet waarvoor hij werkt en wanneer hij voelt, dat zijn eigen bijdrage een essentiële is.

Wanneer zo in een fabriek het personeel het gevoel heeft: „dit is ons bedrijf", dan heeft dat gevoel, geheel afgezien van andere omstandigheden, invloed op de productiecijfers.

Men begrijpe goed, dat dit „wij-gevoel" niets te maken heeft met coöperatieve of socialistische organisatie; het is de neutrale term van de psycholoog voor een bepaalde atmosfeer in een bedrijf.

Hoe vanzelfsprekend ook, het is toch nog pas twintig jaar geleden, dat dit wetenschappelijk werd vastgelegd. Het gebeurde in de Verenigde Staten en de ontdekking van de „we-feeling" zou daar veel bijdragen tot verbetering van de arbeidsomstandigheden in keiharde bedrijven, die hiervoor alleen gevonden kunnen worden met de leuze: „het betaalt".

Het experiment nu, dat twintig jaar geleden werd uitgevoerd, in de fabriek van de Western Electric Company in Hawthorne bij Chicago, had in het geheel geen psychologische bedoelingen. Het was opgezet met het zeer beperkte plan om de invloed na te gaan van verlichting op arbeidsprestatie. Men had alle voorwaarden voor een wetenschappelijk experiment vervuld: er was een experimenteer-groep gevormd uit een deel van het personeel en daarnaast, ter vergelijking, een contrôle-groep. Toen begon men geleidelijk de verlichting bij de proef-groep te veranderen. Het resultaat was zeer merkwaardig; de productie van de proefgroep nam toe bij de nieuwe verlichting, maar hij nam ook toe bij de contrôle-groep, waar niets veranderd werd.

Nog merkwaardiger werd het, toen men de verlichting belangrijk verminderde, maar niettemin de productie, zowel bij de proefmensen als bij de contrôlemensen, bleef toenemen!

Men bracht nog verdere veranderingen aan, maar kon geen enkel verband ontdekken tussen verplichting en productie. Toen besloot men om een verder strekkende proef te gaan ondernemen en dat werd wat bekend is geworden als het „Hawthorne-experiment."

Vijf meisjes, typisch voor het gemiddelde, werden uitgenodigd proef-personen te zijn. Hun werd gevraagd om normaal te blijven werken op hun gebruikelijke manier. Deze meisjes werden onder observatie gebracht van de experimenteerders. Ieders productie werd automatisch geregistreerd, er werd een logboek gehouden van hun wel en wee en de interviews, die de onderzoekers hun afnamen, werden vastgelegd. Gedurende het eerste jaar nu werden regelmatig verbeteringen aangebracht in verlichting, arbeidsduur en pauzes. Deze veranderingen werden steeds met de meisjes besproken en gewoonlijk gevolgd door een verbetering in de productie.

Alles ging zoals de onderzoekers hadden verwacht. Toen besloot men om ter contrôle van de toch blijkbaar ontdekte relatie tussen arbeids-omstandigheden en productie, de verschillende verbeteringen die tot die vermeerderde productie hadden geleid, ongedaan te maken.

Men had natuurlijk verwacht, dat bij het uitvallen van iedere verbetering de productie zou dalen, om ten slotte de hoogte te bereiken van vóór de proefnemingen. Dit gebeurde echter in het geheel niet. Telkens werd een verbetering ongedaan gemaakt, zonder dat de productie viel en na de terugkeer tot de toestand van vóór de proef was hij 40% hoger dan oorspronkelijk.

Toen men van zijn verbijstering bekomen was, begon men zich af te vragen, welke factor van cumulatieve aard aansprakelijk kon zijn voor dit verschijnsel. Het bleek, dat de proefmeisjes een groep hadden gevormd, dat zij elkaars gezelschap bleven zoeken buiten hun werkkring.

Verder was er zulk een effectieve samenwerking ontstaan tussen werkers en opzichters, dat er een onbelemmerde uitwisseling was van meningen en verlangens. Hoewel de meisjes geobserveerd werden met zorgvuldigheid, verklaarden zij herhaaldelijk een ongekende sensatie van vrijheid te hebben. Dit dan, het gevoel van erkenning, van een rol te spelen in een gemeenschap en van verantwoordelijkheid, betekenden al te samen meer dan de materiële omstandigheden, waaronder zij werkten.

Men besloot in Hawthorne om te trachten deze ervaring ten nutte te maken van allen. Men begon met interviews van alle employé's en vroeg hun, hoe zij tegenover elkander en tegenover de fabriek stonden. Men nam 40.000 interviews af en hiervan bleken 12.000 prijzend en 28.000 critisch tot vijandig. Men toonde zich eerst niet bereid onderwraagd te worden, maar toen geheimhouding was verzekerd, waardeerde men meer en meer deze kans om zijn mening te geven.

De interviewers hadden niets te maken met het werk in de fabriek. Zij gaven geen raad, zij luisterden slechts en noteerden.

Het bleek, dat alleen een dergelijke ondervraging al een persoonlijke winst betekende voor de employé's, welke zich weerspiegelde in hun vergrote productie. Men vond in dit massabedrijf eindelijk erkenning als een individu dat een waardevol commentaar te geven had op de gang van zaken. Men ondervond een in zekere zin zuiverend effect van de gelegenheid, ideeën of grieven eindelijk te luchten.

Het bleek ook, dat de waarde van deze gesprekken niet in de eerste plaats lag in het aan het licht komen van gebreken in het bedrijf. Wat vele ondervraagden feiten schenen, waren vaak slechts symptomen van persoonlijke of sociale omstandigheden, die verbetering behoefden.

Men stapte verder voorgoed af van de definitie „opzicht" als „orders geven". Het werd de plicht van een opzichter om eerst te luisteren. De methoden van toezicht-houden verbeterden met het voortgaan van de ondervragingen; het gevoel van tevredenheid nam toe — en de productie.

In deze fabriek en later ook in vele anderen, heeft men deze methoden van persoonlijke raadpleging tot een permanent instituut gemaakt.

Zonder dat men bij dit alles dus naar een grein idealisme hoeft te zoeken geheel uit eigenbelang, gaf men velen een grotere voldoening in hun leven. Een idealist zal zo'n paradox niet verbazen!

KONG

IN PLAATS VAN EEN HOEPEL.

Washington — Uit het rapport van de Verkeerspolitie. Met spijt bericht ik, dat een speelgoedfabriek op het ogenblik een kinderjeep op de markt brengt, die plaats biedt voor drie kinderen en vijf uur lopen kan op een battery, die opnieuw geladen kan worden.

Nachtelijk bezoek aan een Nazi-consulaat.

Een oude juffrouw die met potten en pannen verzegelde pakjes openmaakt.

Op een nacht, enige tijd na de gebeurtenissen van Pearl Harbour, had ik de wacht op het bureau van den Marine-inlichtingendienst te New York. Om elf uur werd ik opgeschrikt door het ratelen van de telex. Een boodschap uit Washington droeg mij een taak op, die men niet anders zou kunnen heten dan die van „officieel inbreker". Het telegram deelde mede, dat men de leden van zekere ambassade ervan verdacht, de vorige dag hun documenten te hebben verbrand.

Misschien zouden wij te weten kunnen komen of hun consulaat in New York tot dezelfde maatregelen was overgegaan.

Ontdekking van een spionnage-affaire

Ik vroeg mijn chef verlof ter plaatse nasporingen te doen. In tegenstelling met de meeste officieren vreesde hij niet een zware verantwoording op zich te nemen, waarme hij zelfs zijn carrière zou kunnen verspelen, als het geval de moeite waard was.

„Je kunt gaan," zei hij mij „maar vergeet niet dat consulaten vreemd grondgebied zijn. Als je betrapt zou worden, zou dit zeer onaangenaam zijn voor het Departement van Marine."

Dit was zeer begrijpelijk, en daarom zon ik op een plan waarbij de minst mogelijke risico gelopen werd. Allereerst ging ik kennis maken met de nachtwacht van het gebouw waarin het consulaat een étage had. Ik liet hem mijn papieren zien. Het trof dat hij een oudstrijder van de Marine was. Hij wilde mij gaarne van dienst zijn.

„Er is 's nachts geen wacht aanwezig buiten de lift-bediende van het consulaat" vertelde hij mij.

Ik leende een overall van het personeel van de schoonmaakdienst en aldus vermomd kwam ik met een andere lift twee étages boven het consulaat. Vervolgens ging ik langs de trap naar beneden en opende het consulaat met de sleutel van de nachtwacht. Een lucht van verbrand papier kwam mij tegemoet. De papiermanden bevestigden onze vermoedens. Er stonden echter nog enige brandkasten, een ingemetselde kluis en een aantal kasten die op slot waren. Ik was er zeker van dat deze nog belangrijke documenten belangrijke documenten bevatten.

Ik besloot dus terug te komen met personeel en gereedschap om de brandkasten en andere kasten te openen. Nogmaals kwam mijn chef in het spel, zonder dat hij er uit Washington opdracht voor gekregen had. Hij gaf mij toestemming: „Op één voorwaarde", zei hij mij.

„Je moet het zó doen dat niemand kan vermoeden dat je de brandkast hebt aangeraakt."

Daar zat iets in om een amateur-inbreker het hoofd op hol te brengen. De volgende ochtend begon ik een ploeg samen te stellen, waarvan ik vermoedde kon, dat zij de onderneming tot een goed einde zou brengen. Zij bestond uit een slotenmaker die expert was op het gebied van brandkasten, een taalkundige, die moest aanwijzen welke documenten gefotografeerd moesten worden en tenslotte een fotograaf met een microfilmapparaat.

De Engelse veiligheidsdienst leende ons een oude juffrouw die met behulp van een aantal potten en pannen en waterketels, elk verzegeld pakket kon openmaken en weer sluiten zonder enig spoor achter te laten. Bovendien kregen wij enige mannen van de Veiligheidsdienst toegevoegd, die het gebouw moesten bewaken en die ons zouden waarschuwen als een bediende van het consulaat zich mocht laten zien.

Bij ons eerste entrée waren wij nog werkelijk amateurs. Wij liepen rond in het consulaat van het ene vertrek in het andere, louter en alleen om het genoegen sloten open te maken. Toen de brandkast geopend was, wilde wij allen tegelijk de inhoud er van onderzoeken.

De manier waarop wij de sporen van onze komst deden verdwijnen was ontegenzeggelijk naïf.

Niettegenstaande dat slaagden wij er in niet te worden ontdekt. De daaropvolgende nachten zetten wij ons onderzoek voort. Op zekere nacht echter viel ons fototoestel kletterend op de grond. Er gebeurde niets, maar de liftbediende moet er rapport van gemaakt hebben.

Een der volgende nachten waarschuwde mijn zesde zintuig mij, dat er iets niet in orde was. Ik besloot mij op de hoogte te stellen voor ik de hele groep naar boven liet komen. Ik trok mijn overal aan en in gezelschap van de chef van de schoonmaakdienst ging ik het consulaat binnen. Plotseling werden wij overstroomd met een zee van licht en wij keken in de revolvers van de consul en een bekwaker. Onze werkkleding redde ons uit de situatie. De consul maakte zijn excuse dat hij ons voor inbrekers gehouden had, doch de bewaker bleef. Van uit mijn observatiepost in een nabijgelegen gebouw kon ik zien, dat hij elke middag om vijf uur binnen kwam en de nacht ter plaatse doorbracht. Zo maakte hij elk bezoek onmogelijk.

Ik moest mij van hem zien te ontdoen. Op de nacht gleed ik naar de twede étage en sloeg niet ver van de lift met veel lawaai een stoel stuk.

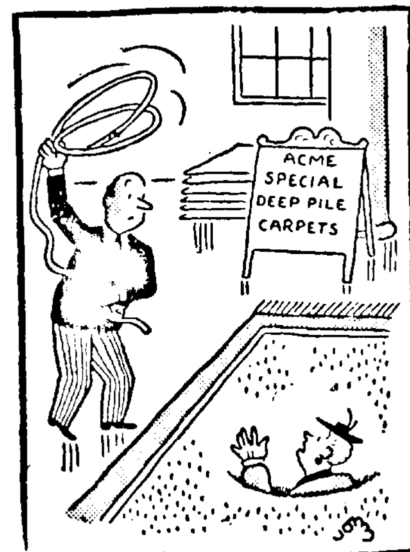
Daarna verdween ik in alle haast met de brokstukken naar de kelder. Een half uur later kwam de consul, door de bewaker gewaarschuwd, met een taxi. Van uit het nabijgelegen huis zag ik hem zenuwachtig alle vertrekken doorzoeken. Verschillende nachten achtereen herhaalde ik dezelfde truc, met een eender resultaat. De consul was woedend. Hij had er genoeg van om voor zulke belachelijke dingen uit zijn bed gehaald te worden.

De volgende dag verscheen de bewaker niet. De consul had blijkbaar besloten het zonder zijn diensten te stellen.

Wij hernamen onze onderzoekingen met des te meer voorzichtigheid, nu wij wisten dat de consul op zijn hoede was.

Tien weken hadden wij nodig om onze taak tot een goed einde te brengen. Wij hadden de geheime coden van het consulaat en kaartsysteem van de vrienden van de As in de Verenigde Staten en een groot aantal stukken, die bewezen dat de Nazi's zich van dit consulaat bediend hadden om een grote spionnageaffeire te leiden.

In de twee volgende jaren heb ki zo meer dan hondervijftig clandestiene bezoeken gebracht zonder te worden betrapt. Dit was overigens gelukkig ook, want wij volbrachten deze expedities voor eigen risico. Daar wij geen aanspraak maken op de hulp van onze regering als wij zouden worden gearresteerd.

Het tapijt, waar men tot aan de hals in weg zakt.

MET POMPOEN KONTJES, — maar niet van 100 pond zoals de pompoen, waar ze dapper beslag op legt. Sissie Fourtier was met haar drie jaren de jongste bezoekster van de 47ste jaarlijkse landbouwtentoonstelling in de Staat Washington en werd algemeen het smakelijkste product geacht.

Van de Boekenplank

ONDERDRUKKING EN VERZET

Verschenen zijn de 19e en 20ste aflevering van het standaardwerk „Onderdrukking en Verzet" (Uitgave: J. M. Meulenhoff, Amsterdam) respectievelijk behandelend de Duitse bedoelingen ten aanzien van Kunst, literatuur uitgeverij en boekhandel, wetenschappelijke instellingen en de voedselvoorziening.

Een en ander rijkelijk voorzien van illustratief materiaal, dat — toch nog kort na deze tijden van geweld en bezetting — ons geheugen weer opfrist.

Het is opmerkelijk hoe juist in de tijd van bezetting, de literatuur zich heeft weten te ontwikkelen en jonge veelbelovende literatoren opstonden en — niet louter door het verzet bekendheid verwierven. Prof. dr. K. Heeroma verhaalt hiervan uitvoerig. Het merendeel der poëzie, die in deze donkere dagen het licht zag, was voornamelijk gewijd aan het verzet. Om in kort bestek te gewagen van de literaire waarde, die deze „oorlogse" poëzie heeft gehad voor de verdere ontwikkeling van de literatuur in Nederland is niet wel mogelijk. De meningen lopen hieromtrent nog al wijd uit. een, feit evenwel is, dat de verzets poëzie er voor heeft gezorgd, dat de lampen van het verzet brandende bleven. Appelleerde het eerste illegale werk „Nieuw Geuzenliedboek", dat in Mei 1941 verscheen, niet aan de historie en aan de waarden die onze voorouders kracht en moed schonken in een langdurige en moeizame oorlog?

In **aflevering 21** wordt omstandigheid verhaald hoe de Duitsers trachtten de cultuur uit te bannen, en te doen vervangen door eigen „Kultuur".

Wij zien de armzalige pogingen, wij lezen hoe in een toneelstuk alle Engelse namen moeten worden geschrapt, hoe alle muziek, welke gecomponeerd was door componisten, die de Duitsers als „Volksfeindlich" beschouwden, uit het repertoire moest worden geschrapt.

Het meest tragische gedeelte van wellicht de gehele oorlogsvoering — met uitzondering van de massa executies en deportaties — is wel het macabre hoofdstuk van de voedselvoorziening. We zien de bonkaarten weer, de surkerbieten, de theetabletten, de bloembollen als voedsel, centrale keukens, allemaal problemen, die wij van nabij hebben meegemaakt en waaronder wij hebben geleden. Want scherp sneed het mes van de honger.

Wereldnieuws

— Bij opgravingswerkzaamheden te Wilhelmshaven zijn 30 parels gevonden, waarvan deskundigen de ouderdom op meer dan 1500 jaar schatten.

— De Engelse commissaris voor Noord-Rijnland-Westfalen heeft de drukkerij van het communistische blad „Rheinisch-Westphaelische Volksdruckerei" gesloten en het blad voor een maand verboden, daar een groot aantal pamfletten is gevonden, die waarschijnlijk verzet tegen de bezettende macht zouden uitlokken (Rtr).

— De hoofdredacteur van het blad „Neues Deutschland", Rudolf Herrnstadt, heeft van het politieke bureau van de Oostduitse socialistische Eenheidspartij order gekregen een net van „volkscorrespondenten" in te richten in de Westduitse Bondsrepubliek en in West-Berlijn, aldus meldt het Westduitse nieuwsbureau D.P.A. (AFP).

— Volgens een mededeling van de Wereldgezondheidsorganisatie neemt het aantal gevallen van kinderverlamming in West-Duitsland en Frankrijk toe in vergelijking met overeenkomstige perioden van het vorige jaar (Rtr.)

— In de vorige week werden in de V.S. 964 gevallen van kinderverlamming geconstateerd tegen 827 in de week daaraan voorafgaande. (Rtr.).

— Volgens een officiële Engelse jaarlijks statistische publicatie was het sterfte-cijfer in Engeland in 1948 het laagste, dat ooit werd geregistreerd, namelijk 11 per 1000 (Rtr.).

— Dertien maanden geleden vermoordde Louis Tramond zijn echtgenote in hun woning te Loubressac (Zuidwest-Frankrijk). De politie, die al die tijd op zoek naar de moordenaar was. doch het huis nimmer doorzocht, heeft thans in de slaapkamer op de boven-étage de schedel van Tramond met een touw aan een balk en een hoopje beenderen eronder gevonden (Rtr).

— De vrijwillige bijdragen in de vorm van goederen en gelden — welke in het eerste kwartaal van 1950 door Amerikaanse staatsburgers werden bijeengebracht ten behoeve van het buitenland voor steun aan ontheemden, vertegenwoordigden in totaal een waarde van 31.8000.000 dollar, waarvan 63 137 dollar aan Nederland ten goede kwam.

— De Oostenrijkse en de Russische politie zoeken naar een persoon in Sovjet-uniform, die een Oostenrijker na een worsteling in de auto, die hem meegenomen had, doodschoot. Men meent met dezelfde persoon te Frankrijk) is een vrachtauto met twee ton suiker in een kanaal gereden. De chauffeur werd gered, doch duizenden vissen stierven bijna ogenblikkelijk door vergiftiging. Die dag bakten de inwoners „zoete" vis.

— Een grote schouwburg uit de eerste periode van het Romeinse keizerrijk is te Volterra, bij Rome, blootgelegd. In deze streek waren sedert 1941 opgravingen begonnen. De deskundigen menen, dat het gebouw nog ongeschonden is.

GEK EN GEZOND.

New York — Ieder zijn mening. Dus ook de dokter uit New York, Dr. John Lobhar, die betoogt, dat een mens, om goed gezond te zijn niet moet piekeren. En in deze beroerde tijden kunnen alleen gekken dat laten.

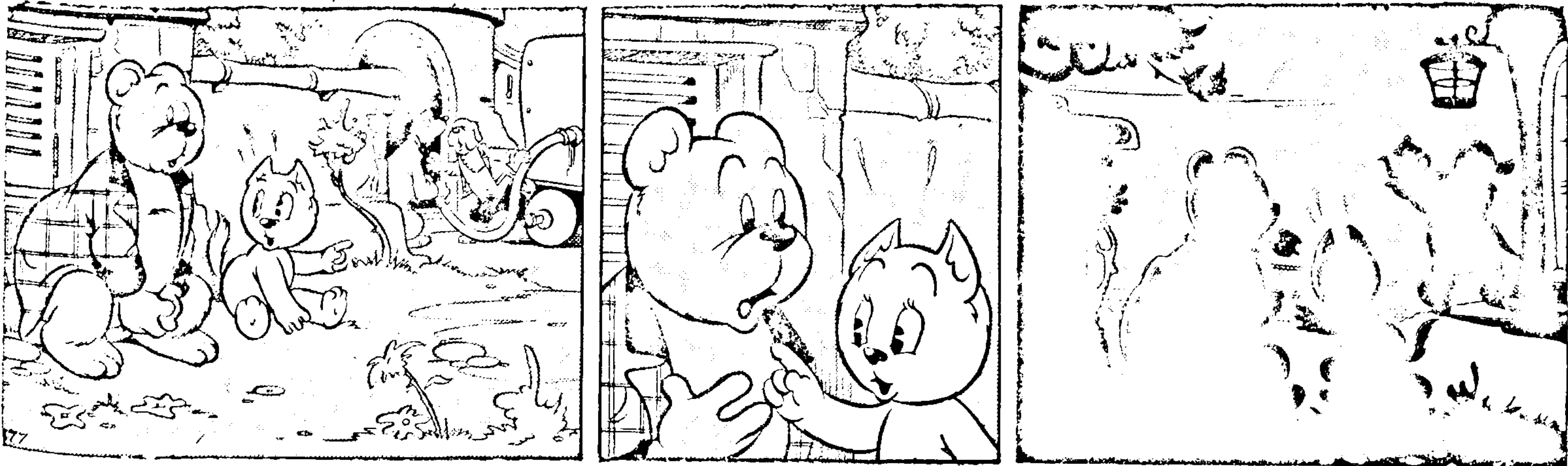
Stofzuiger, meneer ?

DIT VAT IS ZIJN GRAF, — ondanks de protesten van de dorpsgenoten. Leonie Chaberneau is een groot handelaar in wijn en heeft zo'n liefde voor zijn handel, en waarschijnlijk ook voor wat hij verhandelt, dat hij een wijnvat tot graf monument gekozen heeft.

WAT ZEGT U VAN MIJN STIER? En wat zegt u van mij? De stier, een beest van 18 maanden werd op de landbouw tentoonstelling van Los Angeles bekroond. Maar de 19-jarige Gloria Ward komt ook wel voor een gezondheidsprijs in aanmerking.

Tom Poes en de grootgroeiers

De ambtenaren van de Gemeente-Reiniging waren doortastende lieden.

Toen ze de muizen gezien hadden begrepen ze, dat hier snel gehandeld diende te worden. Weliswaar was de hoofd-ambtenaar, die de zaak leidde, er niet zeker van, dat hier van muizen sprake was, maar omdat zijn voorschriften geen afmetingen van te verdelgen ongedierte aangaven, nam de wakkere beambte de volle verantwoordelijkheid op zich. Alle ramen en deuren werden gesloten, heer Ollie werd voorzichtig naar buiten gedragen en in het gras neergezet en daarop werden er slangen door kleine venster naar binnen gerold.

„Wat gaan ze nu doen, Tom Poes?" vroeg heer Bommel klagelijk.

„Ze gaan het slot uitgassen, heer Ollie" legde Tom Poes uit. „Dat is de enige manier om van die muizen af te komen!"

„Welke muizen?" vroeg heer Bommel. „Dat waren geen muizen, jonge vriend. Dat waren monsters! En ik zou wel eens willen weten wie die duivelsdieren in mijn mooie huis heeft gebracht. Nooit last van gehad! Nooit zeg ik je! Een heer heeft geen last van ondieren, zeg nu zelf! En nu ineens....

„Excuseer, heer Olivier", zei Joost die zich bezig hield met het ronddienen van koffie," zou het niet, in verband kunnen staan tot de muizentarwe, die ik zo vrij was in de kelder rond te strooien? Ik kocht het van een marskramer aan de achterdeur...."

„Aha"- zei Tom Poes. „Ik snap het! Dit is de uitvinding van Professor Sickbock, heer Ollie! De Grootgroeiers, U weet wel!"

Publiek bedierf een goede wedstrijd

De AVB neme maatregelen

Zeer onsportief optreden van een bepaald soort publiek is oorzaak dat een sportieve en faire wedstrijd moet worden gestaakt.

De op het Lafamaterrein gespeelde wedstrijden tussen Lafama en Marijke werd na een zeer sportieve eerste helft en gedeelte van de tweede helft een rommelig voetbalgevecht door onsportief optreden van publiek. Deze wedstrijd, waar voor Lafama de kampioenstitel op het spel stond en voor Marijke eventueel de laatste plaats, ontwikkelde zich in een fors doch aantrekkelijke strijd.

Na de rust kenmerkt zich door wat meer enthousiasme.

Lafama, zet er dan een schepje bij op. Het publiek langs de lijn begint zich te roeren.

Hoe meer de strijd verstrijkt des te verhitter de gemoederen worden. Hier en daar horen wij enige minder wenselijke kreten uit het publiek. Het lijkt wel of een en ander op de spelers overslaat. Het spel begint van fors, ruw te worden en de scheidsrechter ziet zich genoodzaakt enige waarschuwingen en vrije schoppen uit te delen. Als een der Marijke-spelers na tweede waarschuwing weer ongeoorloofd spel bedrijf, wordt hij van het veld gezonden. Dit is het begin van enige minder gewenste daden van een gedeelte van het publiek.

Als de scheidsrechter nogmaals voor een overtreding fluit, rent een gedeelte van het publiek het veld op en enige ontzien zich zelfs niet enige Marijke spelers op minder zachte en faire wijze aan te vallen. Voor de scheidsrechter zit er niets anders op om deze aanvankelijk goed gespeelde wedstrijd te staken. Er zijn dan nog 20 minuten te spelen en de stand is dubbelblank. Hier is door zeer onsportief optreden van een bepaald soort publiek een einde gemaakt aan een zeer goede en aanvankelijk sportief gespeelde wedstrijd.

Er zal hier wel niets anders opzitten voor het Bestuur van de AVB, om het resterende gedeelte van de wedstrijd op een afgesloten terrein en dan *zonder publiek* te laten spelen.

Hier dient nu eenmaal een voorbeeld gesteld te worden.

Sport is niet geschikt voor sensatie. Zij die het doel der sport nog niet begrijpen, doen beter van de sportvelden weg te blijven. Zij brengen dan tenminste de sport geen nadeel toe.

Atomic speelt gelijk.

De tweede wedstrijd tussen Atomic en haar rivale POVA is een zeer aardige wedstrijd geworden. Aanvankelijk geleek het er op, dat POVA een nederlaag te slikken zou krijgen, doch na tien minuten herstelde zij zich volkomen en werd Atomic behoorlijk partij gegeven. Er ontwikkelt zich dan een enthousiast spel zonder hoogtepunten.

Na ongeveer 35 minuten spelen is het de Pova-linksbuiten, die handig en snel van een fout van de Atomic-keeper gebruik maakt door de gevallen bal langs de verraste doelman in het net te lopen (1—0).

Hierna onderneemt Atomic enige aanvallen op de Pova-veste. Ongeveer 1 minuut voor de rust is het de Atomic-rechtsbuiten, die een kalm, doch goed gericht schot langs de Pova-keeper in het net doet terecht komen (1—1)

Na de rust hetzelfde aantrekkelijke spel met Atomic meer in de aanval. Er zijn nog ruim 20 minuten te spelen, als de Atomic-linkervleugel een voorzet van rechts goed opbrengt en het is de Atomic-linksbinnen, die de stand op 2—1 brengt.

De vreugde is echter niet van lange duur. Als de rechtsbinnen van Pova een goede kans door te zacht schieten om zeep heeft gebracht, maakt hij deze fout later weer goed door een hoekschop te forceren. Deze hoekschop wordt door de rechtsbuiten goed genomen (2—2).

Als scheidsrechter Tromp voor de laatste maal fluit, heeft POVA een kostbaar punt binnen gehaald ten koste van Atomic, die hierdoor de kans op de tweede plaats zo goed als zeker verspeelde.

Jong Santa Cruz speelde te kort spel.

De in het Wilhelminasportpark gespeelde wedstrijd tussen de Overgangsklassers Jong Santa Cruz en Bubali is een verdiende overwinning voor de mannen van Noord geworden. De hele wedstrijd door speelde Bubali een open productief spel en niet minder dan 5 doelpunten was de beloning. Santa Cruz daarentegen speelde te kort en te veel door het midden. Hierdoor werden bijna al de aanvallen door de goed op dreef zijnde Bubali-achterhoede onderbroken. Met een 5—2 nedelaag voor Santa Cruz kwam het einde van deze sportieve wedstrijd.

Noord Centraal sleept overwinning uit vuur.

Het is Noord Centraal op het Estrellaveld gelukt de thuisclub met 1—0 er onder te houden. Het was een aardige wedstrijd, waarbij beide ploegen hun best deden een overwinning uit het vuur te slepen. Daar Noord Centraal het geluk had een maal het net te vinden en Estrella het doel zelfs niet kon vinden, gingen de beide puntjes naar de Noord.

Tegenaanvaller voor Don Bosco.

Het zat de jongens van Don Bosco niet mede. Dakota kwam met haar oude opstelling in het veld. In de tweede helft speelde Dakota soms wel wat al te fors en naar onze mening liet scheidsrechter Saro wel eens wat te veel toe. Het einde kwam met een 3—2 overwinning voor Dakota. De kans op de tweede plaats is voor Don Bosco door deze nederlaag wel wat klein geworden.

De Santa Cruz Reserves gaan goede kant op.

Het is aan de kampioenscandidaat voor de reserve klasse, Jong Santa Cruz gelukt het snelle Bubali met 2—0 te kloppen. Hierdoor heeft Santa Cruz weder een goede worp gedaan naar het begeerde doel. Het kan er in deze klasse nog gaan spannen.

Trappers bijna kampioen B-klasse.

In de B-klasse is het Trappers, dat door het tot heden niet geslagen zijn, de beste kans op de kampioenstitel heeft. De wedstrijd welke zij Zaterdagmiddag op het terrein van de Aruba Jrs. speelde tegen Dakota, is een 3—0 overwinning voor Trappers geworden. Deze kampioenscandidaat moet nog twee wedstrijden spelen en wel tegen S.C.A. en haar rivale Union. Wint Trappers de wedstrijd tegen S.C.A., dan kunnen zij zich kampioen noemen, daar Union met drie verliespunten haar niet meer kan inhalen.

Nog even geduld Trappers!

Sport ontwikkeling neemt toe, daarom ook een stadion

Van onze sportcorrespondent.

Dat de sport op Aruba en speciaal de voetbalsport de laatste tijd een zeer grote vlucht heeft genomen en nog steeds neemt, is duidelijk gebleken. Niet minder dan een zestal velden werden aangelegd en door de verschillende verenigingen in gebruik genomen. Voetbaltournooien, seriewedstrijden werden allerwege georganiseerd, aan de competitie werd door een 35-tal elftallen deelgenomen en thans zien wij in de verschillende districten z.g. district-selecties vormen. Alles met het doel de voetbalsport te beoefennen en op hoog peil te brengen.

Na de selectievorming te Santa Cruz is thans Noord overgegaan een selectie te vormen van de beste spelers van de in het district Noord aangesloten verenigingen bij de AVB. Ook hier heeft men het plan opgevat om met deze selectie enige wedstrijden te spelen tegen de beste A-klassers. Dat dit voor de voetbalsport van groot belang is, spreekt voor zich zelf, immers door het spelen van de wedstrijden kan een goede controle worden gehouden naar de beste spelers teneinde tenslotte te komen tot een sterk nationaal elftal.

Wij zullen de ontwikkeling van deze selectievorming met aandacht blijven volgen en hopen te gelegener tijd hierop nader terug te komen.

Het is echter jammer dat ook in dit verband weer het gebrek aan een goed en degelijk sportstadion zich doet voelen. Als wij goed zijn ingelicht zijn de plannen tot de bouw van het zo noodzakelijke sportstadion thans in een vergevorderd stadium gekomen. De kortgeleden met verschillende vooraanstaande personen uitgebreide Stichting Bouwfonds Stadion Aruba, zal niets ongedaan laten om spoedig met de bouw van het Stadion te beginnen. In het belang van de Sport en van de Lichamelijke opvoeding is het te hopen dat Aruba spoedig een haar waardig sportstadion krijgt.

Voorzover wij mochten vernemen heeft de verkoop van de loten ten bate van de bouw van het Stadion nog niet het gewenste succes. Enige dagen geleden zou, volgens betrouwbare bron, een zakenman en sportman van ons zustereiland een heel pak loten aan de betrokken administrateur op Aruba terug hebben gezonden zonder de moeite genomen te hebben er slechts een van te verkopen. Het pakje werd in dezelfde toestand van de betrokken sportminnaar terug ontvangen zoals het er enige maanden geleden naar toe was gegaan. Voor de sportbelangen is het betreurenswaardig, dat zich dergelijke gevallen voordoen. Wij gaan nog steeds van de mening uit dat sport niets te maken heeft met politiek.

De sport is er om vriendschap te kweken, samenwerking te stimuleren en zodoende te komen tot een gemeenschap van gezonde eerlijke mensen.

Het is echter een verheugend feit, dat kort na deze tegenslag, zich een ander aanbood de distributie van de loten op het betrokken zuster eiland op zich te nemen en van af deze plaats spreken wij de hoop uit dat hij mag slagen.

ARUBA

TELEGRAM AAN KONINGIN

Oranjestad. — In een telegram aan de Koningin zeggen de Statenleden Eman, Tromp, De Cuba, Amelink en Geerman: „In aansluiting op het telegram van 29 September in verband met de aanneming van het wetsontwerp Interimregeling veroorlooft de bevolking van Aruba zich andermaal de vrijheid in deze voor haar hoogst gewichtige bestaanskwestie een allerlaatst, doch klemmend beroep te doen, ertoe strekkende, om van Uwe Koninklijke bevoegdheid gebruik te willen maken tot opschorting van de bekrachtiging der wet in afwachting van nader te plegen overleg met een door de Nederlandse regering eventueel uit te nodigen Arubaanse delegatie, althans gemelde wet te doen afkondigen met uitsluiting van de betrokken bepaling betreffende de zetelverdeling in de volksvertegenwoordiging der Nederlandse Antillen met heropening van het verzochte overleg. De bevolking van Aruba hoopt en vertrouwt, dat Uwe Majesteit gehoor zal willen geven aan het verzoek van het volk, dat immer getoond heeft aanhankelijkheid aan Nederland en Uwe Majesteits Huis. Met gevoelens van eerbied, namens Aruba's bevolking...." (Volgt ondertekening).

AMELINK EN EMAN DEDEN NIET MEE.

De heren Amelink en Henny Eman hebben gisteren niet deelgenomen aan de besprekingen over de Eilandregeling. De heer Yrausquin daarentegen wèl. Zoals bekend zijn de heren Yrausquin, Amelink en Eman benoemd als leden in de commissie ad hoc. Of hun uittreden permanent is, is ons niet bekend.

MEN GING TE RADE......

Enige dagen geleden meldden wij, dat enkele prominente Arubaanse personen op bezoek gingen bij de Consul van Venezuela om hem te verzoeken contact op te nemen met de regering in Caracas, een en ander met de bedoeling om de Venezolaanse Regering te vragen te bemiddelen in het geschil Aruba-Nederland. Wat onze lezers niet weten is het feit, dat bedoelde commissie, die deze stappen bij de Venezolaanse Consul ging ondernemen, van te voren contact heeft opgenomen met de Officier van Justitie, mr. Van Veen, en met de rechter aldaar, mr. Pekelharing. Zij hebben deze personen genaderd met de vraag of het contact zoeken met de Venezolaanse Regering in de zin der wet strafbaar is.

Klaarblijkelijk luidde het advies gunstig.

Nieuws van overal

— De Chinese Nationalisten hebben Woensdagochtend op Formosa twee Chinezen met hun echtgenote, resp. verloofde, wegens „spionnage voor Rusland" terecht gesteld. Een der terechtgestelden werkte op het Britse consulaat te Taipeh.

— Volgens radio Moskou zal door een nieuwe stuwdam te Koeibisjef het peil van de Wolga zodanig verhoogd worden, dat de rivier voor zeeschepen bevaarbaar is. Door de dam zal ook één van de grootste meren ter wereld gevormd worden. Het zal 480 km. lang en 38 breed worden.

— Naar gemeld wordt hebben uitgehongerde wolven schaapskudden in de bergen van Frosinone, slechts 50 km. van Rome verwijderd, aangevallen. In het gebied van Segni zijn 45 schapen, vijf geiten en een paard door wolven weggesleept. De boeren hebben wolvenjachten georganiseerd.

— Sovjet-Russische bergbeklimmers, die een tot nog toe naamloze berg van 4.800 meter boven de zeespiegel bij het dorp Soefikoergan in de Kirgiezensteppe hebben beklommen, hebben deze berg „De top des vre-

Inwisseling Recepissen 3 Pct. Obligatielening

Groot f. 4.500.000.—

De Administrateur van Financiën maakt hierbij bekend, dat de recepissen van bovenstaande geldlening op 9 en 10 October 1950 ingewisseld kunnen worden tegen de desbetreffende obligaties.

Plaats en uur van inwisseling:

Administratie van Financiën, Pietermaaiweg no. 4 van 9 tot 12 uur v.m. en van 2 tot 4 uur n.m.

Houders van recepissen op Aruba kunnen uiterlijk 10 October 1950 aan de Gezaghebber aldaar tegen ontvangstbewijs deze stukken ter inwisseling aanbieden. De obligaties kunnen na 17 October tegen inlevering van deze ontvangstbewijzen ten Gezaghebberskantore op Aruba worden afgehaald.

Veilig Verkeer doet beroep op Uw medewerking

Het doel van de Vereniging Veilig Verkeer is de bevordering van veilig verkeer in de ruimst mogelijke zin des woords.

Het is onnodig te zeggen, dat de toestand zoals deze thans is, dringend verbetering behoeft. De snelheid, waarmede het gemotoriseerde verkeer zich in de laatste jaren heeft ontwikkeld is zo groot, dat de deelnemers aan dit verkeer (en dit is in de een of andere vorm bijna een ieder) zich niet voldoende hebben kunnen aanpassen aan de gewijzigde omstandigheden. Dit blijkt overduidelijk uit de vele verkeersongevallen. Slechts een klein gedeelte van deze ongevallen is te wijten aan oorzaken van materiële aard, gebreken aan voertuigen e.d., de hoofdoorzaken liggen bij de weggebruikers zelf. Iedere weggebruiker dient over het nodige verantwoordelijkheidsgevoel te beschikken ten opzichte van anderen en zichzelf. De moderne techniek, die het mogelijk maakt, dat men zich snel en geriefelijk kan verplaatsen, kan een zegen zijn voor de mensheid. De mogelijkheden van deze techniek, gelegd in handen van onverantwoordelijke lieden, leveren echter een bron van grote ellende en schade op.

Het doel van de Vereniging voor Veilig Verkeer zal in de eerste plaats gericht moeten zijn op het bijbrengen van dit verantwoordelijkheidsgevoel, op het veranderen van de mentaliteit van de weggebruiker, en op het bestrijden van het egoisme op de weg.

De Vereniging tracht haar doel te bereiken door:

Propaganda:

Vervaardiging en verspreiding van hulpmiddelen, die kunnen dienen ter verkrijging van grotere veiligheid op de weg, zoals affiches, populaire vlugschriften, waarschuwings- en propagandaborden langs de wegen. Gebruik gemaakt zal worden van de pers en bioscoop en eventueel van de radio ter verspreiding van de veilig verkeersgedachte.

Verkeersonderwijs

Het verkeersonderwijs op de scholen geschiedt door de leerkrachten. De vereniging stelt zich voor dit onderwijs te steunen door het verstrekken van hulpmiddelen en door het organiseren van jaarlijks af te nemen verkeersexamens in samenwerking met de onderwijsautoriteiten en de politie.

Aan de leerlingen van de hoogste klassen van de lagere scholen, die voldoen aan de exameneisen van het verkeersexamen kunnen verkeersdiploma's worden uitgereikt, terwijl aan enkele leerlingen, die bewezen hebben de verkeersregels zeer goed te kennen, beloningen kunnen worden uitgereikt.

Naast het onderwijs aan de jeugd mag echter het onderwijs aan de ouderen niet vergeten worden. Na de invoering van de nieuwe wegenverkeersregeling zal de vereniging door het houden van cursussen en lezingen trachten de nieuwe bepalingen zo spoedig mogelijk aan het publiek bij te brengen.

Getracht zal moeten worden te komen tot de uitgave van een populaire wegcode, waarin door woord en beeld voor op een iedereen duidelijke wijze de belangrijkste verkeersregels worden behandeld.

Verkeersacties en Verkeersdagen:

Door het organiseren van verkeersacties en verkeersdagen is het mogelijk bepaalde soorten weggebruikers (voetgangers, wielrijders, automobilisten) te bewerken of bepaalde verkeersregels onder de aandacht van het publiek te brengen. Na wijziging van de bestaande wettelijke bepalingen zal de vereniging een actie dienen te voeren voor een zwijgender verkeer. Meer en meer wordt ingezien, dat door het mindere gebruik van geluidssignalen de veiligheid van het verkeer wordt verhoogd.

Bestudering verkeersvraagstukken

Uit de leden van de vereniging dienen enkele commissies gevormd te worden, welke commissies diverse verkeersvraagstukken zullen bestuderen. Hierdoor zal het o.a. mogelijk zijn bepaalde wensen of suggesties op verkeersgebied aan de Overheid kenbaar te maken.

Verkeersdiploma's voor beroepschauffeurs

Onderzocht dient te worden of het mogelijk is aan beroepschauffeurs, die een zekere tijd bij hun werkgever in dienst zijn en in die tijd nimmer een verkeersongeval hebben veroorzaakt, een diploma uit te reiken.

Het bovenstaande is slechts een voorlopig werkschema, dat uitgebreid kan worden, indien de vereniging over ruimere ervaring beschikt. Het is onnodig te zeggen, dat de jonge vereniging dankbaar gebruik zal maken van de ervaringen op dit terrein elders opgedaan.

CURACAO

DE BEGROTING.

Het Bestuur is thans „ijverig" bezig met het samenstellen van een antwoord op de door de Statenleden samengestelde nota, welke de Staten hebben uitgebracht op de Vervolgnota n.a.v. het Eindverslag. Het betreft hier het stuk over het tekort van 2 millioen gulden.

Het is nog niet bekend wanneer de openbare behandeling van de Begroting tegemoet gezien kan worden. Verwacht wordt dat het nog wel een maandje kan duren. Zoals bekend zou de Begroting op 7 September jl. behandeld worden.

POLITIE IN NIEUW „LICHT" PAK.

Er is thans een „scotchlight-costuum" met volledige uitrusting gereed gekomen. Binnenkort zullen er proeven mee worden genomen. In de avonduren zal men dan een „licht gevende" agent langs de wegen kunnen zien wandelen en men zie hem vooral toch niet als een „spiritu" aan. Indien de proefneming slaagt, ligt het in de bedoeling, zo vernemen wij, de verkeersafdeling en de dienstdoende agenten, dus diegenen, die de wacht hebben en bij eventuele verkeersongevallen moeten uitrukken, ook in een soortgelijk tenue te steken.

Met de districtsmeesters zal dan van gedachten worden gewisseld om te bewerkstelligen de politie-patrouilles in de districten van een dergelijke lichtgevende uitrusting te voorzien.

Wij krijgen dus een lichtgevende brigade.

SCHEEPSBERICHTEN.

Rio Sinu van Cartagena; **Argentina** naar La Guayra; **Gilbert Jr.** van Ciudad Trujillo; **Sandwich** van Fuikbaai naar Caracasbaai; **Santa Paula** van New York naar La Guayra; **Urania II** van La Guayra; **Marques de Comillas** van La Guayra en **Posseidon** van Aruba.

Close-Up

FOCUS

Van „Focus" ontvingen wij Focus nr. 17, waarmede wij onze lezers, voor zover zij dit blad nog niet kennen, thans kennis laten maken. Bedoeld blad verschijnt iedere 14 dagen en verhaalt U van alles wat voor de fotografie van belang is. Niet alleen dat er aandacht geschonken wordt aan problemen, welke de meer gevorderde interesseren zal, er wordt daarnaast ook heel wat stof gegeven, welke voor de pas beginnende en voor de ver-gevorderde van belang is. Practische wenken, een analyse van enkele photo's, een rubriek, dat de kernachtige titel draagt van „Breken en Bouwen", en waarin tal van problemen, waarvoor de fotograaf zich gesteld ziet, uitvoerig worden behandeld in een prettige populair geschreven stijl. Naast verenigingsnieuws, dat ons hier wel niet interesseren zal, staan er recensies in van pas verschenen bankwerken. Voorts wordt melding gemaakt van nieuwe producten uit de foto-industrie, van ontwikkeltank tot kleine, grote, goedkope en dure foto apparaten enz. toe. Wanneer deze apparatuur op het technisch laboratorium is onderzocht op de eigenschappen, wordt dit ook in de desbetreffende aankondiging vermeld.

Ziedaar in kort bestek de inhoud van een Focus-nummer. U ziet, er staat heel wat in, wat het weten waard is.

En zo starten wij in deze rubriek met Focus nr 17, dat ons verhaalt van het maken en aanbrengen van scherpstel-schalen voor vergrotingstoestellen, dan volgt de zeer langzame analyse der platen, breken en bouwen, waarin gezegd wordt, dat men bij het fotograferen altijd „te veel" neemt. Via de vergroting wordt aan de hand van een practisch voorbeeld duidelijk gemaakt, hoe men uit een drukke foto een prachtig geslaagde artistieke foto kan maken.

Belangrijk is in dit nummer ook de rubriek „Ervaringen van foto lezers, inhoudende practische en nuttige wenken voor de fotograaf.

Voor belanghebbenden delen wij mede, dat de administratie van „Focus" gevestigd is te Bloemendaal, Zuider Stationsweg 33 en dat het abonnement bedraagt ƒ 4.50 per kwartaal (Ned. Crt) verhoogd met de extra porti kosten. Een abonnement kunnen wij U zeker warm aanbevelen, het blad is typografisch fraai verzorgd, goedkoop, practisch en.. het geeft Uw kapitaal met dubbele interest terug.

NIEUWS VAN DE W.I.S.B.

Maandagavond zijn in het Repetitielokaal te Emmastad de Voorwedstrijden gehouden voor het Snelschaakkampioenschap 1950 van Curaçao.

De Hr. Tiepen sprak namens de West-Indische Schaakbond een inleidend woord, waarna de 5 ronden vlot werden afgespeeld. De winnaars van elke groep zijn:

Groep I
S. Zonenschain 4½ pt.
A. Voordenhuot 3, „
Groep II
E. Schob 5, „
I. Moron 4, „
Groep III
L. Lemmens 4, „
O. de Leon 4, „
Groep IV
Ch. Velder 5, „
D. Koops 4, „
Groep V
M. Gandelman 4, „
J. Prinsen 3, „
Groep VI
O. Labega 4½
I. Meit 3½

Vervolgens worden door [...] ting de 2 nieuwe groepen [...] paald, welke Donderdag 5 Oc[...] ber, de halve finale zullen sp[...] len.

De inleiding luidt:

Groep A
J. Prinsen, Ch. Velder, Voordenhuot, O. de Leon, Gandelman en I Moron.
Groep B
S. Zonenschain, L. Lemmens, D. Koops, O. Labega, I Meit en E. Schob.

De 3 hoogst uitkomenden van elke groep komen in de finale. Iedereen wordt verzocht om [...] uur aanwezig te zijn in het R[...] Zeemanshuis te Willemstad. To[...]schouwers zijn van harte we[...]kom.

DR. JANSEN GOUVERNEUR-GENERAAL

Johannesburg. — De Engelse koning heeft de benoeming van dr. Jansen als gouverneur-generaal van Zuid-Afrika als opvolger van de huidige gouverneur-generaal, Brand van Zyl, bekrachtigd.

Dr. Jansen werd in 1881 geboren te Dundee in Natal en van Nederlandse afkomst.

AGENDA

WEST-END: „The return of the whistler" 19 uur; „Dick Tracy" 21 uur.
CINELANDIA: „Intermezzo" 19 en 21 uur.
ROXY: „Mystery in Mexico" 19 en 21 uur.

RIFSTADION: Competitiewedstrijd Transvaal 1 — Sithoc 1 20 uur.
COMB. PLETTERIJ NEDERHORST: Wachtdienst: A. Visser, tel. 1193 of 3762.
COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).
SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, E. v. Vuurden van 7 — 15 uur, tel. 1193.
WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: Zuster De Lannoy, Weg naar Welgelegen 6, tel. 3893.
APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: Botica Wilhelmina, Hendrikplein 7, tel. 2380 en Botica del Pueblo, Bredestraat 82 (O), tel. 3718.
CURACAOS MUSEUM: „Exhibicion di nos arte", dagelijks: 10 — 12, 2 — 5 en van 7.30 — 9.00 uur n.m. (t/m 15 Oct.)

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN: Telegraafkantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dag en nacht geopend.

Telegraafkantoor Handelskade 15: dagelijks van 07.00 — 24.00.
Telegraafkantoor Curaçao — Hato: dagelijks van 07.00 — 19.00

CUROM.

Woensdag: 17.30 Muzikale kinderuitzending; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel U biedt" 20.30 Gramofoonprogramma; 20.45 Conjuntoavond met Estrellas Curaçao o.l.v. Emilio Escobar; 21.30 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en sluiting.

P.C.J.

Woensdag: 19.00 Nieuws; 19.20 Causerie door K. Voskuil; 19.30 De Amsterlamse Politiekapel; 20.00 Nieuws; 20.20 Sportpraatje; 20.50 Het Schip van de Week; 21.10 Scheepsjournaal 21.18 Avondgebed; 21.21 Nieuws en sluiting.

AVROS (19 meter).

Woensdag: 16.00 Reclame-uitzending; 16.30 Voor de jarigen; 17.15 Naar bed; 17.25 Omroep-advertenties; 18.00 Lotex; 18.15 „Jazz"; 18.40 Nieuws; 19.01 Advertenties; 19.10 Klassiek Concert; 20.00 Radio Kroetoe; 21.25 Nieuws en sluiting.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN:

C.P.I.M.

Telegram Afdeling: 23.00 — 7.30 uur D. S. Leeflang, tel. 2998.

Personeel Afdeling: W. Lambij, Bernhardlaan 4, tel. 2330.

Materialen Afdeling: M. Segaar, JD Troepialweg 18, tel. 4327.

C.S.M.

Rederij: G. de Rooy, tel. 2076—2843—4.
Scheepsagentschap: 8.00 — 18.00 uur kantoor, tel. 2458—2551; 19.00 — 23.00 uur; 18.00 — 19.00 uur W. R. Engelsman, tel. 2304.
Dek Afdeling: W. J. v.d. Heydt, tel. 2037.

Officiele Mededelingen van de Aruba Voetbalbond

COMPETITIE-WEDSTRIJD-UITSLAGEN
Over de maand SEPTEMBER 1950.

A-Klasse.

Geen wedstrijden.

Overgangsklasse.

Zaterdag	2 Sept.:	Jong Aruba — Jong Santa Cruz	4—2.
		R.C.N. — Atomic	2—3.
		Bubali — Lafama	1—4.
Zondag	3 Sept.:	Marijke — Arsenal	Arsenal niet opgekomen
Zaterdag	9 Sept.:	Bubali — R.C.N.	1—1.
Zondag	10 Sept.:	Pova — Arsenal	2—0.
		Jong Santa Cruz — Lafama	0—2.
		Atomic — Marijke	7—0.
Zaterdag	16 Sept.:	R.C.N. — Jong Santa Cruz	0—2.
Zondag	17 Sept.:	Jong Aruba — Bubali	2—2.
		Lafama — POVA	4—2.
Zaterdag	23 Sept.:	Lafama — Arsenal	5—2.
		R.C.N. — Jong Aruba	0—4.
Zondag	24 Sept.:	Jong Santa Cruz — Atomic (Onder protest)	4—1.
Zaterdag	30 Sept.:	Bubali — Jong Santa Cruz	5—2.
		Marijke — Lafama	0—0.
Zondag	1 Oct.:	R.C.N. — Arsenal	Arsenal niet opgekomen.
		POVA — Atomic	2—2.

B-Klasse.

Zaterdag	2 Sept.:	Lucky Strike — Trappers	3—1.
Zondag	3 Sept.:	Union — Noord Centraal	Uitgesteld.
Zaterdag	9 Sept.:	Union — S.C.A.	(S.C.A. reglementair verloren)
Zondag	10 Sept.:	Dakota — Estrella	5—2.
Zaterdag	16 Sept.:	Noord Centraal — Trappers	1—4.
Zondag	17 Sept.:	Lucky Strike — Dakota	2—1.
Zaterdag	23 Sept.:	Dakota — S.C.A.	4—1.
		Union — Estrella	1—1.
Zaterdag	30 Sept.:	Noord Centraal — Estrella	1—0.
		Dakota — Trappers	0—3.

Reserve Klasse.

Zondag	3 Sept.:	R.C.A. — Marijke	R.C.A. niet verschenen.
		Pova — Noord Centraal	(Nrd. Centr. reglem. verl.)
Zaterdag	9 Sept.:	Marijke — Pova	2—0.
Zondag	10 Sept.:	Jong Santa Cruz — R.C.A.	1—0.
Zondag	17 Sept.:	Bubali — R.C.A.	1—2.
		Jong Santa Cruz — Noord Centraal	4—0.
Zondag	24 Sept.:	Marijke — Noord Centraal	0—0.
Zondag	1 Oct.:	Bubali — Jong Santa Cruz	0—2.

Junioren Klasse.

Zaterdag	2 Sept.:	Estrella — R.C.A.	4—2.
Zondag	3 Sept.:	Jong Aruba — Volharding	Volharding reglementair verloren.
Zondag	10 Sept.:	Estrella — Dakota	2—2.
		Jong Aruba — Lafama	0—2.
Zaterdag	16 Sept.:	Estrella — Lafama	1—3.
Zondag	17 Sept.:	Jong Aruba R.C.A.	R.C.A. reglementair verloren.
Zaterdag	23 Sept.:	Don Bosco — R.C.A.	(vervallen).
Zaterlag	30 Sept.:	Don Bosco — Dakota	2—3.
Zondag	1 Oct.:	Estrella — Jong Aruba	5—1.

WEDSTRIJDPROGRAMMA VOOR DE MAAND OCTOBER.

A-Klasse.

Wilhelminasportpark 4.30 uur n.m.
Zondag 15 October: Hollandia — Aruba Juniores
Zondag 29 October: Aruba Jrs. — R.C.A.
Einde van de Compe[...]

Overgangsklasse.

4.30 uur n.m.

Zaterdag 7 Oct.: Lafama — Atomic (terrein Aruba Jrs.) (Ved[...]
Jong Aruba — Arsenal (Wilh. Sportp.) (Schen[...]
R.C.N. — Marijke (R.C.N.-terrein) (Hilho[...]
Zondag 8 Oct.: POVA — Jong Santa Cruz (Wilh. Sportp.) (M. Odub[...]
Zaterdag 14 Oct.: Bubali — Atomic (terrein Aruba Jrs.) (Vo[...]
Arsenal — Jong Santa Cruz (terrein R.C.A.) (Trappenb[...]
Zondag 15 Oct.: POVA — Marijke (terrein Lafama) (E. de Ko[...]
Zaterdag 21 Oct.: Marijke — Jong Santa Cruz (Wilh. Sportp.) (Ve[...]
Arsenal — Bubali (terrein Jong Aruba) (Cer[...]
Zondag 22 Oct.: R.C.N. — Pova (terrein R.C.N.) (Loefs[...]
Jong Aruba — Lafama (Wilh. Sportp.) (M. Odu[...]
Einde Competitie.

B-Klasse.

4.30 uur n.m.

Zaterdag 7 Oct.: Dakota — Union (terrein Aruba Jrs.) (Loefsto[...]
Zondag 8 Oct.: S.C.A. — Lucky Strike (terrein Lucky Strike) (E. de Kor[...]
Zaterdag 14 Oct.: Union — Trappers (Wilh. Sportp.) (Schenker[...]
Noord Centraal — Dakota (terrein Jong Aruba) (Hilhorst[...]
Zaterdag 21 Oct.: Noord Centraal — Union (terrein Aruba Jrs.) (Loefstok[...]
Trappers — S.C.A. (terrein R.C.A.) (Trappenberg[...]
Einde Competitie.

Reserve Klasse.

Zaterdag 7 Oct.: POVA — Jong Santa Cruz 4.30 uur n.m. terrein R.C.A. (Sara[...]
Zondag 8 Oct.: Bubali — Marijke 3 uur n.m. Wilh. Sportpark) (Loefstok[...]
Zaterdag 14 Oct.: POVA — R.C.A. 3 uur n.m. terrein R.C.A. (Sara[...]
Zondag 15 Oct.: Bubali — Noord Centraal 4.30 uur n.m. terrein Jong Aruba) (Figaro[...]
Zaterdag 21 Oct.: Bubali — ova 4.30 uur n.m. terrein Aruba Jrs. (Sara[...]
Einde Competitie.

Junioren Klasse.

Zaterdag 7 Oct.: Estrella Jrs. — Volharding Jrs. 3 uur n.m. Wilh. Sportp. (Sara[...]
Jong Aruba — Don Bosco 3 uur n.m. terrein Aruba Jrs. (Schenker[...]
Einde Competitie.

BELANGRIJKE MEDEDELINGEN.

PROTESTEN:

Het protest van Lafama inzake de wedstrijd Lafama — Atomic op 22 Juli 1950 is niet ontvankelijk verklaard.

Binnengekomen een protest van de A.S.V. ATOMIC betreffende de wedstrijd Atomic — Jong Santa Cruz van Zondag 24 September 1950 wegens het medespelen van niet gerechtigde spelers bij Jong Santa Cruz.

Nog in behandeling het protest van Jong Aruba betreffende de wedstrijd Jong Santa Cruz dd. 17 Juni 1950.

Uitspraak van dit protest bepaald op uiterlijk 15 October a.s.

HH. SCHEIDSRECHTERS:

Het einde van de Competitie nadert. Het bestuur spreekt bij deze haar voldoening uit over het verloop van de competitie. Daar dit resultaat mede werd bereikt door Uw goede en belangloze medewerking is een woord van dank hier zeker op zijn plaats.

Bij deze wordt nog een beroep op Uw aller medewerking gedaan voor de laatste wedstrijd van dit tot heden zeer goed geslaagde competitiejaar.

SPORTSTADION ARUBA:

Het bestuur deelt hierbij aan al degenen, die de sport ter harte gaat, mede, dat wegens het terugzenden van verschillende loten uit Curaçao, de verkoop tot heden nog niet geheel naar wens is verlopen. Nog steeds zijn verschillende loten niet verkocht. Van af deze plaats doen wij dan ook een beroep op al de ARUBAANSE en ANDERE sportminnaars op ARUBA hier de helpende hand te bieden, daar ARUBA voor de Sport en haar Jeugd een degelijk sportstadion hoog nodig heeft.

ARUBANEN, HELPT HIER UW JEUGD DOOR EEN OF MEERDERE LOTEN TE KOPEN.

HET IS VOOR DE TOEKOMST VAN ARUBA.

HET BESTUUR.